

விடுதலைப்புலிகள்

ஆம் - 119

புரட்சி - ஐப்பசி - 2004

சுப்பளிப்பு - 12/=-

- 03 - தீர்வுகாணாதிருப்பதற்காக...
- 05 - அம்மையாரின் ஐ.நா உரையும்...
- 07 - அவர்கள் பிரச்சினை வேறு...
- 04 - இடைக்கால தன்னாட்சி...
- 08 - சிறிலங்காவின் நீதி நிர்வாகமும்...

இ.த.அதிகாரசபை அடிப்படையின்றி பேச்சுக்கள் சாத்தியப்படப் போவதில்லை

தமிழரின் தேசிய கிளம்பிரச்சினைக்கான அரசியல் பேச்சுவார்த்தைகளை ஆரம்பிக்க - புலிகளின் இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகாரசபையின் - அடிப்படையாக அமையமுடியும். சிறு புலிகள் இயக்கத்தின் உறுதியான நிலைப்பாடாகும்.

இதற்கு மாறாக சிங்கள அரசு சமர்ப்பிக்க முற்படும் எந்தவொரு 'தீர்வுத் திட்டத்தையும்' புலிகள் இயக்கம் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டாது.

சிங்கள அரசுகளின் தீர்வுத் திட்டங்களுக்குரிய காலம் இப்போது காலாவதியாகிவிட்டது. அதனால்தான் புலிகள் இயக்கம் ஒரு மாதிரி வரையை தயாரித்து அரசின்முன் வைத்துள்ளது.

சமாதானப் பேச்சுக்கள் ஆக்கப் பூர்வமானதாக அமையவேண்டும் என்று சிங்கள அரசு விரும்பினால் இந்த அரசியல் யதார்த்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதை ஏற்க மறுப்பதென்பது சமாதான வழிமுலமான அரசியல் தீர்வுக்கு சிங்கள அரசு தயாரில்லை என்பதையே காட்டுவதாக இருக்கும்.

புலிகள் சமர்ப்பித்துள்ள இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகார சபைக்கான ஆணை சர்வதேச சட்டவல்லுனர்களின் துணையுடன் தயாரிக்கப்பட்டது. சர்வதேச சட்டங்களையும் - நியமங்களையும் - ஜனநாயக பண்புகளையும் உள்ளவாங்கி, இலங்கைத்தீவின் அரசியல் நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப தயாரிக்கப்பட்டதாகும்.

சமாதானப் பேச்சுக்கள் முன்னரைப் போலல்லாது அர்த்தமுள்ளதாகவும் - தமிழ்மக்களின் ஆதரவுடனும் நடத்தப்பட வேண்டும். போரால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருள்ள தமிழர்களின் மனிதாபிமான தேவைகளை மற்றும் அவர்களின் சுயபாதுகாப்பு - இயல்பான வாழ்க்கை என்பவற்றை நிறைவேற்றக்கூடிய ஒரு தற்காலிக நிருவாக அமைப்பு முறைதான் இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகாரசபையாகும்.

எனவே, சந்திரிகா அரசு குற்றம் சாட்டுவதுபோல அந்த இடைக்கால வரைபு பிரிவினைக்கான அடிப்படைகளைக் கொண்டுள்ளது என்பது உண்மைக்குப் புறம்பானதாகும். சர்வதேச

சமூகத்தின் முன்னிலையில் - எந்தவித முடிமறைப்புகளும் தயாரிக்கப்பட்ட இந்த இடைக்கால வரையை - சந்திரிகா அரசு - சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்ப்பது அபத்தமானது. சர்வதேச சமூகத்தையும் சந்தேகிப்பதாக உள்ளது.

புலிகள் இயக்கம் சமர்ப்பித்துள்ள இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகார சபையின் அடிப்படையில்தான் பேச்சுவார்த்தைகள் அமையவேண்டும் என்பது தமிழ்மக்களின் அரசியல் ஆணையாகும். நாடாளுமன்றிற்காக அண்மையில் நடந்த பொதுத்தேர்தல் வாக்களிப்பின் வாயிலாக தமிழ்மக்கள் இந்த மக்கள் ஆணையை புலிகள் இயக்கத்திற்கு வழங்கியுள்ளனர்.

எனவே, இந்த மக்கள் ஆணைக்கு சந்திரிகா அரசு மதிப்பளிக்க வேண்டும்.

அதேவேளை, புலிகளின் இந்த இடைக்கால வரையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைதிப் பேச்சுக்களை சந்திரிகா அரசு ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று ஐ.தே.கட்சியே கோரியுள்ளது. தேவையேற்பட்டால் இதற்கான நாடாளுமன்றப் பலத்தை சந்திரிகா அரசுக்கு வழங்கி - உதவ தனது கட்சி தயார் என திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்க வாக்குறுதி அளித்துள்ளார். அத்துடன் தமிழ்க் கூட்டமைப்பு, முஸ்லிம் காங்கிரஸ், இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ், மலையக மக்கள் முன்னணி போன்ற பிரதான கட்சிகளும் இதையேதான் சந்திரிகா அரசுக்குக் கூறி வருகின்றன.

அரசியல் கட்சிகள் மட்டுமல்ல முக்கியமான பல சிங்கள அமைப்புகளும் புலிகளின் இடைக்கால வரையின் அடிப்படையில் பேச்சை ஆரம்பிக்குமாறு கோரிவருகின்றன. முன்னெப்போதும் கிடைத்திராத இந்த வரலாற்று வாய்ப்பை (தொடர்ச்சி 15ஆம் பக்கம்)

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் அதிகாரபூர்வ ஏடு

மீண்டும் வேதாளம் முருங்கை மரத்தில்

தமிழ் - சிங்கள இனப்பிரச்சினை இன்று சர்வதேச விவகாரமாக விளங்கிவருவதற்கு இடது தீவில் நடந்துவரும் இனப்போர் சிங்கள இனத்திற்கும் ஒரு வரலாற்று உண்மையை சுட்டிக்காட்டிவிட்டது. சிங்கள மேலாதிக்கத்திற்குப் பணியாத - சிங்களப் படைபலத்தால் அடிமைப்படுத்தப்பட முடியாத ஒரு பலம்வாய்ந்த தனித் தேசிய இனமாக தமிழ்மக்கள் உள்ளனர் என்பதே அந்த உண்மையாகும்.

இந்த உண்மையை நிரூபிக்க தமிழினம் சந்தித்த அவலம் வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க முடியாதது.

தமிழ்த் தேசியத்தின் மீதான சிங்களத்தின் படையெடுப்புக்களை எதிர்கொண்டதுபோல, சிங்களத்தின் அரசியல் சூழ்ச்சிகளையும் தமிழினம் வெற்றிகரமாக எதிர்கொண்டு முறியடித்து வந்துள்ளது.

தமிழரின் ஆயுதப்போராட்டம் முனைப்படைந்த போதெல்லாம் அல்லது சிங்கள அரசுக்கு எதிராக சர்வதேச அழுத்தம் அதிகரித்த போதெல்லாம் அரசியல் சூழ்ச்சிகளை மேற்கொண்டு தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தை நசுக்க சிங்களப் பேரினவாத அரசாங்கங்கள் சதி முயற்சிகள் செய்து வருகின்றன.

பேச்சுவார்த்தைகள் என்றும் தீர்வுத் திட்டங்கள் என்றும், அனைத்துக்கட்சி மாநாடுகள் என்றும் பாசாங்குகள் செய்து தமிழர்களை ஏமாற்றியும் - சர்வதேச சமூகத்தை தவறாக வழிநடாத்தியும் சூழ்ச்சிகர அரசியல் நடாத்திவருகின்றன.

சிங்கள அரசின் இத்தகைய கரும்போக்கால் எழுந்த தீவிர இனப்போரின் விளைவாக இனப்பிரச்சினைத் தீர்வின் மூக்கணாங்கயிறு சர்வதேச சமூகத்திடம் சென்றுவிட்டது.

இப்போது சர்வதேச சமூகமே இனப்பிரச்சினையில் நேரடியாகத் தலையிட்டு - தீர்வுதேடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளது.

தமிழரின் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கு உருப்படியான ஒரு தீர்வை சிங்கள அரசு முன்வைக்க மாட்டாது என்றணர்ந்த சர்வதேச சமூகம் ஒரு தீர்வுத் திட்டத்தை சமர்ப்பிக்கமாறு புலிகள் இயக்கத்தை கோரியிருந்தது.

புலிகளும் இடைக்காலத் தீர்வாக ஒரு திட்டவரையை தயாரித்து அரசிற்கு சமர்ப்பித்து வருடம் முடிந்துவிட்டது.

இத்திட்டவரையை கிடப்பில் போட்ட சந்தி

ரிகா அம்மையார் இப்போது திடீரென தேசிய ஆலோசனைச் சபை என்ற பெயரில் ஒரு அமைப்பை உருவாக்கியுள்ளார். அனைத்து கட்சிகளும் ஒரு மேசையில் அமர்ந்து - கலந்து பேசி அரசியல் தீர்வுக்கு ஆலோசனை பெறுவதுதான் அதன் நோக்கம் என்று அம்மையார் கூறியுள்ளார். அம்மையாரின் இந்த முயற்சி இனப்பிரச்சினையின் வரலாற்றை, ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து என்பதன்களின் நடுப்பகுதிக்கு, பின்னோக்கி இழுத்துச்செல்வதாக உள்ளது.

அப்போது சர்வகட்சி மாநாடு என்ற பெயரில் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா அரசாங்கம் ஒரு அரசியல் நாடகத்தை அரங்கேற்றியிருந்தது. உருப்படியாக எதுவும் செய்யாத - தோல்வியடைந்த அந்த முயற்சியைப்போலவே அம்மையாரும் இப்போது தேசிய ஆலோசனைச்சபை என்ற பெயரில் அனைத்துக் கட்சிகளையும் கூட்டி ஆலோசனை பெற்று இனப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க முனைவது போல இப்போது பாசாங்கு செய்யத் தொடங்கியுள்ளார்.

சர்வதேசத்தின் அனுசரணையுடன் சமாதானம் மலரும் என்ற நம்பிக்கை மலர்ந்துவந்த இந்த நேரத்தில் மீண்டும் வேதாளம் முருங்கை மரத்தில் ஏறியதுபோல சந்திரிகா அரசு உழுத்துப் போன அந்த பழைய - ஏமாற்று அரசியலுக்குள் புகுந்துகொண்டுள்ளது.

இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு முயற்சியில் சந்திரிகா அரசு எந்த அணுகுமுறையை தேர்ந்தெடுக்க முனைகின்றது என்பதை அவரின் இந்த முயற்சி வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றது.

அது, தமிழர்கள் அனைவரும் அறிந்த பேரினவாத தந்திரம் தான்.

காலத்தை இழுத்தடித்து - மெதுமெதுவாக பேரினவாத வெறியூட்டி - அதன்மூலம் சமாதானத்திற்கு ஆதரவான சிங்களக் கட்சிகளை - அமைப்புக்களை பலவீனமாக்கி இறுதியில் இராணுவ அணுகுமுறை மூலம் இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வுதேட முனைவும் பேரினவாத அரசியலையே அம்மையார் நடாத்த எத்தனிக்கின்றார்.

இந்த நிலையில், தற்போதைய சமாதான முயற்சிகளின் எதிர்காலம் இருளைந்து காணப்படுகின்றது என்பதே தமிழ்மக்களின் கணிப்பாகும். அத்துடன், குண்டுகளும் - கொலைக் கருவிகளும் ஆட்சிசெலுத்தும் போர்க்காலத்திற்கே இலங்கைத் தீவை அம்மையார் இட்டுச்செல்ல எத்தனிக்கின்றார் என்றே தமிழ்மக்கள் கருதுகின்றனர்.

புலிகளின்குரல்

ஒளி கொடுப்பதற்காய் விணைகயிலே

உலகம்...
உலகத்தின்
ஒரு
புதிய சமுதாயம்

உலகம்
உலகத்தின்
ஒரு
புதிய சமுதாயம்

உறவுகளை
உலகமெங்கத்தின்
ஒரு
நினைவுத் தூது

உறவுகளை
உலகமெங்கத்தின்

ஒரு
புதிய சமுதாயம்

அழகமான
உலகமெங்கத்தின்
புதிய
சமுதாயம்

அழகமான
நினைவுத் தூது
உலகமெங்கத்தின்
அன்பு

ஆ
தூது
உலகத்தின்
ஒரு
புதிய தூது

ஆ
தூது

உலகத்தின்
ஒரு
நினைவுத் தூது

உலகம்
உலகத்தின்
ஒரு
புதிய சமுதாயம்

உலகம்
உலகத்தின்
ஒரு
புதிய சமுதாயம்

உலகம்
உலகத்தின்
ஒரு
புதிய சமுதாயம்

உலகம்
உலகத்தின்
ஒரு
புதிய சமுதாயம்

உலகம்
உலகத்தின்
ஒரு
புதிய சமுதாயம்

உலகம்
உலகத்தின்
ஒரு
புதிய சமுதாயம்

உலகம்
உலகத்தின்
ஒரு
புதிய சமுதாயம்

உலகம்
உலகத்தின்
ஒரு
புதிய சமுதாயம்

உலகம்
உலகத்தின்
ஒரு
புதிய சமுதாயம்

கொழும்பின் அரசியல் என்பது தீர்வைப்பற்றி விஸ்தாரமாகக் கதைத்துக்கொண்டிருப்பதே தவிர பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண்பதென்பதல்ல.

தீர்வைப்பற்றி, ஜனநாயகத்தைப் பற்றி, அரசியல் விழுமியங்களைப் பற்றிப் போலித்தமையாய் வானளாவப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு வித்தைதான் கொழும்பின் அரசியல் அட்டவணையாகும்.

கடந்த அரை நூற்றாண்டிற்கும் மேலாய் இன ஒடுக்குமுறை

களின் செயற்போக்கால் பிந்திய தலைவர்கள் வழிநடத்தப்படுகின்றனர். முந்திய அனுபவத் தொடர்ச்சி அடுத்துவரும் செயலுக்கு கடத்தப்

விற்கும் இடையேயான போட்டியில் இனப்பிரச்சினை மையம் கொண்டிருந்தது. எது எப்படியோ, விரைவில் ஒரு கட்சியை இன்னொரு கட்சி

குள்ளும் இனவாதமும் ஒடுக்குமுறையும் தொடர் வளர்ச்சியடைந்தே செல்கின்றன.

தில் 'தமிழரின் சுயநிறைய உரிமையை ஏற்காதவர்களிடம் பேச்சுவைத்துக்கொள்ளாதே' என அவர் என்னிடம் கூறியதுண்டு...

கடந்த அரை நூற்றாண்டிற்கும் மேலாய் இன ஒடுக்குமுறை பொறுத்து கொழும்பின் வேலைத்திட்டம் பின்வருமாறு உள்ளது. வாய்ப்பு ஏற்படும்போது ஈரடி முன்னால், நெருக்கடி ஏற்படும்போது ஓரடி பின்னால், ஸ்தம்பிதம் ஏற்படும்போது நின்ற இடத்தில் நிலைகொள்ளல் என்பதே சிங்களத் தலைவர்களின் வேலைத்திட்டமாகும். கூட்டிக்கழித்து மொத்தத்தில் எப்போதும் ஓரடி முன்னால் என்பதே அவர்களின் இலக்காகும்.

"இப்படியாகவிருந்த ஜனாதிபதி சந்திரிகாவிடமிருந்து என்ன நடந்தது? 'சமாதானத்திற்கான போர்' என்ற சொடுக்குத் தாழ்த்தும்கள் மீது அவர் ஏன் ஏவிவிட்டார்?"

சிங்களத் தலைவர்களைப் பொறுத்தவரையில் 'சமாதானம்' என்பது ஒரு யுத்தமுறை; பேச்சுவார்த்தை என்பது யுத்தமுறை; ஒப்பந்தம் என்பது ஒரு யுத்தமுறை;

தீர்வுகாணாதிருப்பதற்காக தீர்வுபற்றிப் பேசும் அரசியல்

பொறுத்து கொழும்பின் வேலைத்திட்டம் பின்வருமாறு உள்ளது. வாய்ப்பு ஏற்படும்போது ஈரடி முன்னால், ஸ்தம்பிதம் ஏற்படும்போது நின்ற இடத்தில் நிலைகொள்ளல் என்பதே சிங்களத் தலைவர்களின் வேலைத்திட்டமாகும். கூட்டிக்கழித்து மொத்தத்தில் எப்போதும் ஓரடி முன்னால் என்பதே அவர்களின் இலக்காகும்.

படுகின்றது. சிங்கள மக்களின் சிந்தனைப் போக்கும், அரசியல் போக்கும் தமிழ்மக்களிற்கு எதிரான ஒரு நிறுவன அமைப்பைப் பெற்றுவிட்டது. ஆதலால் தமிழ்மக்கள் பொறுத்து சிங்கள அரசியலுக்கென ஒரு தெளிவான கொள்கை இருக்கின்றது. தமிழ்மக்களை எதிரிகளாக எண்ணிக்கொண்டு அவர்களைத் தோற்கடிக்கவேண்டும் என்பதே அந்தக் கொள்கை.

காட்டி ஒடுக்குமுறையை நடைமுறை ரீதியாக வளர்த்தெடுத்தனர்.

காலகதியில் ஒரு கட்சிக் குள் உள்ள தலைவர்களிடையேயான போட்டிக்குள் இனவிவகாரம் புகுத்தப்படலாயிற்று. குறிப்பாக இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்திற்கு முன்பான காலப்பகுதியில் திரு. ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனாவிற்கும், திரு. ஆர்.பிரேமதாஸாவிற்கும் இடையேயான விவகாரம் உருட்டி விளையாடப்

1994ஆம் ஆண்டு திருமதி. சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா பதவிக்கு வந்த காலத்தில் தீர்வு காணவல்ல வாய்ப்புகள் நிறையவே இருந்தன. அப்போது எதிர்க்கட்சி முற்றிலும் பலவீனமடைந்திருந்த காலம். கட்சிக் குள் ஜனாதிபதி திருமதி.சந்திரிகாவின் தலைமைக்கு சிறிதும் எதிர்ப்பற்ற முழுநீள அங்கீகாரம் இருந்த காலம். சந்திரிகாவைச் சுற்றி 'ஒளி வட்டம்' இருந்த காலமது. தீர்வுற்ற காலம் நடவடிக்கைகள் எதிலும் ஈடுபடாது சமாதானம் பற்றிய பெரும்

தீர்வு என்பது ஒரு யுத்தமுறை; ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்தெறிவதும் ஒரு யுத்தமுறை; சமாதானத்திற்கான யுத்தமுறை ஒரு யுத்தமுறை; மொத்தத்தில் தமிழ் மக்களிற்கு எதிரான ஒடுக்குமுறை மேற்படி அனைத்து வடிவங்களுக்குள்ளாலும் வெளிக்கிளம்புகின்றது.

தற்போது தீர்வு பொறுத்து ஜனாதிபதி சந்திரிகாவின் கொள்கை பின்வருமாறு உள்ளது. தீர்வு காணாது சமாதானம் பற்றிக் கதைத்துக் கொண்டிருப்பதையே பிரதான அரசியல் நடவடிக்கையாக மேற்கொள்வது, சமாதானத்தைப் பற்றிப் பேரிதமாகப் பேசிக்கொள்ளும் அதே வேளை அதில் எழக்கூடிய பிரச்சினைகளைப் பூதாகரப்படுத்திக் காட்டுவது, ஜே.வி.பியினைச் சாக்குப்போக்காகச் சொல்லி தனது நாடகத்தை அரங்கேற்றிவிடுவது என்பனவாகும்.

தீர்வுற்ற காலம் ஓரடியைத் தானும் கொழும்பு முன்வைத்த தில்லை; அதற்கான அப்பணத்தை அவர்கள் வெளிக்காட்டியதில்லை; அதற்கான வேலைத்திட்டங்கள் எதையும் அவர்கள் கொண்டிருக்கவில்லை. இதற்கான எத்தகைய நம்பிக்கைகளையும் அவர்கள் காட்டி வளர்க்கவில்லை.

பரிந்து பேசுதல், பிரச்சி

1977ஆம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தலில் திருமதி.சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா தோல்வியடைந்ததைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பகலைக் கழகத்திலிருந்து ரோஜாசிரிங்களையும் வேறு சிலரையும் கொண்ட குழு வென்று திருமதி.பண்டாரநாயக்காவைச் சந்தித்திருந்தது. அக்குழுவில் அங்கம் வகித்தவர்களுள் ஒருவர் என்னிடம் பின்வருமாறு கூறினார்:

இனவிவகாரம் பொறுத்து "நாங்கள் வேறு நீங்கள் வேறு" என்ற எண்ணப்பாங்கு கொழும்பு அரசியலில் ஸ்தம்பிதமடைந்துள்ளது. தமிழர் சம்பந்தமான எத்தகைய விவகாரங்களையும் தீர்மானங்களையும், எடுத்துக்கொள்ளும்போது சிங்களத் தலைவர்கள் அவற்றை ஒரு பகைமை நாட்டிற்கு எதிரான மன நிலையிலிருந்தே மேற்கொள்கின்றனர்.

பண்டாரநாயக்கா உள் எடக்கத்தில் ஒரு பிற்போக்காளர். ஆனால் அவரிடம் ஒரு முற்போக்கு மனம் இருந்தது. தந்தையை விடவும் மகன் மேலும் ஒருபடி மேலே சென்று புரட்சி மரையபுடன் காட்சியளித்தார். திருமதி சந்திரிகா விஜே குமாரசாமி தனது "சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா" என்ற அரசவம்சப் பெயருடன் புரட்சிபேசிப் பதவிக்கு வந்தார். இத்தகைய மனப்பாங்கிலும் உள்ளடக்கத்திலும் இருந்ததான் ஜனாதிபதியின் இனவிவகாரக் கொள்கையை ஆய்வு செய்யவேண்டும்.

இந்தவகையில் தீர்வு பொறுத்து ஜனாதிபதியின் கொள்கை என்ன என்பதைக் கண்டறிவதே எமது பிரதான விடயமாகும். முதலில் இனவிவகாரம் பொறுத்து ஒரு சுவாரசியமான அனுபவமுறை இருப்பதை அவதானிக்கலாம். அது இனவாதத்தின் ஒரு பரிணாமப் போக்காகும். முதலில் ஜ.தே.க விற்கும் ச.க.

மாபாஜால் பரப்புரைகளையே செய்தார். இறுதியில் யுத்தத்தைச் சமாதானத்தின் பெயரால் அழித்து விட்டார்.

திருமதி.சந்திரிகாவுடன் நேரடியாகப் பழகி அவருடைய வளர்த்தகளைக் கேட்டறிந்திருந்த முன்னணிப் பத்திரிகையாளர் திரு. டி.சிவராம் 10.10.2004 அன்றைய ஏசேசரி வாரமலரில் எழுதிய கட்டுரையில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:

"தமிழ் மக்களின் சுயநிறைய உரிமையை வழங்குவதன்

சுரணை

"தமிழருக்குப் பிரச்சினைகள் உண்டு"
"அவை தீர்க்கப்பட வேண்டும்"

"சமாதான வழியில் அவர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டும்" என்று இப்படியெல்லாம் சிங்களத் தலைவர்கள் வாயளவில் கூறிக்கொண்டு செயலளவில் இவற்றிற்கு எதிரான போக்கைப் பின்பற்றுவதைப் பொறுத்துக் கொண்டுள்ளனர். இதுவிடயத்தில் நல்லமனங்கொண்ட தலைவர்கள் என்றும் தீய எண்ணங்கொண்ட தலைவர்கள் என்றும் வேறுபாடு காணக்கூடிய வகையில் வரலாற்று அனுபவம் அமையவில்லை. வார்த்தை வித்தியாசங்களைத் தலைவர்களிடையே காணமுடிந்தாலும் செயலில் அனைவரும் ஒரே இலக்கைத்தான் கொண்டுள்ளனர்.

முந்தியது பிந்தியதை வழி நடத்தும் அனுபவத்தொடர்ச்சி ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்றிற்குக் கடத்தப்படும். அவ்வாறே கட்சி வேறுபாடுகளுக்குப்பால் முந்திய தலைவர்

இன்னொரு கட்சியான ஜே.வி.பியின காரணங்காட்டி ஒடுக்குமுறையை நிகழ்கவல்ல வழியை இனவாதம் பெற்றுள்ளது.

இனவாதத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒடுக்குமுறை புரிவதற்கு ஒரு சாக்குப்போக்குத் தேவைப் படுகின்றது. எல்லா நிலைமைகளுக்கும் மட்டுமே இலங்கையின் இனச் சிக்கலைத் தீர்க்கலாம் என ஆணித்தரமாகக் கூறிவந்தவர் ஜனாதிபதி சந்திரிகா. கொழும்பில் என்னையும் எனது தோழர்கள் சிலரையும் தன்னுடைய விட்டில் தங்கி, தென்னிலங்கையில் வேலை செய்வதற்கு அவரும் அவரது கணவரும் எமக்கு உதவி செய்தனர். அக் காலகட்டத்

அடுத்து விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையின்கீழ் கூட்டரசாங்கமே பதவிக்கு வரலாம் எனும் நிலை உருவானது. தற்போது கூட்டரசாங்கத்தின் அங்கம் வகிக்கும்

தீர்வுற்ற காலம் ஓரடியைத்தானும் கொழும்பு முன்வைத்ததில்லை அதற்கான அரிப்பானதை அவர்கள் வெளிக்காட்டியதில்லை அதற்கான வேலைத்திட்டங்கள் எதையும் அவர்கள் கொண்டிருக்கவில்லை. இதற்கான எத்தகைய நம்பிக்கைகளையும் அவர்கள் காட்டி வளர்க்கவில்லை.

மூலம் மட்டுமே இலங்கையின் இனச் சிக்கலைத் தீர்க்கலாம் என ஆணித்தரமாகக் கூறிவந்தவர் ஜனாதிபதி சந்திரிகா. கொழும்பில் என்னையும் எனது தோழர்கள் சிலரையும் தன்னுடைய விட்டில் தங்கி, தென்னிலங்கையில் வேலை செய்வதற்கு அவரும் அவரது கணவரும் எமக்கு உதவி செய்தனர். அக் காலகட்டத்

அறுதல் கூறச்சென்ற இந்தக் குழு அவரது இந்த வார்த்தைகளை நம்பியதோ இல்லையோ என்பது வேறுவிடயம். தனது ஒடுக்குமுறைக்கான பொறுப்பை ஒரு தமிழரின் தலையிற்றதன் போட்டுள்ளார் என்பது, தனது ஒடுக்குமுறையை ஒரு விபத்து எனத்தான் அவர் காட்ட முற்பட்டுள்ளார் என்பதும் இங்கு கவனிக்கத் தக்கதாகும்.

பழியைத் தலையிற்றோட திருமதி.பண்டாரநாயக்காவிடமிருந்து குமரகுரீயர் வாழ்த்துப்போல ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்காவிடமிருந்து லக்ஷ்மன் கதிரகாரர் வாழ்த்துள்ளார் என்பதை வரலாற்று நிரூபிக்க இன்னும் அதிகாலம் தேவைப்படும் போவதில்லை.

இலங்கைத்தீவின் இனப் போருக்கு அமைதி வழியில் அரசியல் தீர்வுகளை மறுத்து, நீண்ட காலமாக போர்வெறி கக்கிவந்ததால் அம்மையாரின் மதிப்பு உலக அரங்கில் மங்கிப் போய்க் கிடந்தது. அபகீர்த்தி மிக்க ஒரு அரசு தலைவி என்ற கெட்ட பெயரும் அவருக்கிருந்தது. இது காரணமாக இலங்கைத்தீவின் அதி உயர்

பூர்வமான தலைவியாக - சமாதான விரும்பியாகச் சித்தரிக்க எத்தனித்துள்ளார். திட்டமிட்டுத் தயாரிக்கப்பட்ட இனிப்புச் சொற்கள் கொண்ட அம்மையாரின் ஐ.நா உரை சர்வதேச சமூகத்தை ஈர்க்கும் நோக்கம் கொண்டதாகவே உள்ளது. ஜனநாயக வழிமுறைகளில் தமிழ் - சிங்கள இனப்

யாரின் அந்த அரைகுறை தீர்வுப்பொதி தமிழ் மக்களாலும் நிராகரிக்கப்பட்டு - சிங்களக் கட்சிகளாலும் நிராகரிக்கப்பட்டு இறுதியில் செத்துப்போனதுதான் வரலாறு. அதற்காகப் புலிகள் இயக்கத்தை அம்மையார் குற்றம் சொல்ல முனைவது உண்மைக்குப் புறம்பானது. தீர்வுத்திட்டம் என்ற பெயரில் சர்வதேச சமூகத்தை

சமாதானத்திற்கு வரும்படியான சர்வதேச அழுத்தம் அம்மையாரின் அரசிற்கே உள்ளது. உண்மைநிலை இவ்வாற்றிக்க சமாதான முயற்சிகளின் தேக்கநிலைக்கு புலிகள் இயக்கத்தை அவர் குற்றம் சாட்ட முனைவது அவர் சமாதான அரசியலுக்கு இலாயக் கற்றவர் என்ற உண்மையையே சுட்டிக்காட்டுகின்றது. புலிகள் இயக்கம்

நன்றாக உணர்ந்த தற்போதைய நிலையிலும் கூட தனது கபட அரசியலை அம்மையார் கைவிடுவதாக இல்லை. 1983 தமிழ் இனப் படுகொலையை தனது ஐ.நா உரையில் நினைவுபட்டிய அம்மையார், அதற்காகத் தான் தமிழர்களிடம் மன்னிப்புக் கோரிவிட்டதாகவும் - அந்த இரத்தக் களரிக்கு ஐ.தே. கட்சியே பொறுப்பு என்றும்

அம்மையாரின் ஐ.நா உரையும் அவரது கபட அரசியலும்

தீர்வுத்திட்டம் என்ற பெயரில் தமிழினத்தின் அடிமை சாசனத்தை தயாரித்தபோது அதை புலிகள் ஐயக்கம் ஏற்கவில்லை என்பதே உண்மை. அம்மையாரின் அந்த அரைகுறை தீர்வுப்பொதி தமிழ் மக்களாலும் நிராகரிக்கப்பட்டு - சிங்களக் கட்சிகளாலும் நிராகரிக்கப்பட்டு இறுதியில் செத்துப்போனதுதான் வரலாறு. அதற்காக புலிகள் ஐயக்கத்தை அம்மையார் குற்றம் சொல்ல முனைவது உண்மைக்குப் புறம்பானது.

பதவியை அம்மையார் வகித்த போதும் அவரை உலக நாடுகள் அணைத்து - கௌரவித்து உரைகள் ஆற்று சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கவில்லை. அரிதாக அவர் நடாத்திய வெளிநாட்டுப் பயணங்களும் சர்வதேச சமூகத்தால் கண்டுகொள்ளப்படவில்லை.

இந்த நிலையில், தற்போது தேக்கநிலை அடைந்துள்ள சமாதான முயற்சிகளில் முன்னேற்றத்தைக் கொண்டு வரும் சர்வதேச முயற்சிகளில் ஒன்றாக அம்மையாரை சமாதானத்தின்பால் திருப்ப சர்வதேச சமூகம் முயன்றுள்ளது. அதன் விளைவுதான் ஐ.நா சபையின் விசேட அமர்வொன்றில் கொள்கை உரையாற்ற அம்மையாருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள சந்தர்ப்பமாகும்.

அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி தனக்கிருக்கும் அரசியல் அபகீர்த்தியைப் போக்க அம்மையாரும் முயன்றுள்ளார். தன்னை ஒரு ஆக்க

பிரச்சினைக்கு ஒரு அரசியல் தீர்வுகாணும் ஆவலுடன் தான் இருப்பதாக அந்த உரையில் இருந்து சமாதானத்திற்காகப் பாடுபடுவதாகவும், புலிகள் இயக்கம்தான் சமாதான முயற்சிகளில் ஆர்வம் காட்டவில்லை என்றும் பச்சைப் பொய் கூறியுள்ளார். சமாதான தேவதை என்ற வேடம்பூண்டு - மேடையேறி சிங்கள - தமிழ் மக்களைக் கவர்ந்து ஆட்சிக்கு வந்த அவர் அனைத்து சிங்களத் தலைவர்களையும் விட போர்வெறி மிக்க கொடுமான ஆட்சியாளராக விளங்கியது தான் வரலாறாகிவிட்ட உண்மை.

தீர்வுத்திட்டம் என்ற பெயரில் தமிழினத்தின் அடிமை சாசனத்தை அவர் தயாரித்தபோது அதைப் புலிகள் இயக்கம் ஏற்கவில்லை என்பதே உண்மை. அம்மை

ஏமாற்ற அன்று அம்மையார் நாடகமாடினார். அதையே இன்றும் தொடர் நினைப்பது அவரது அரசியல் மடமதை தனத்தையே காட்டுகின்றது. தற்போதய சமாதானப் பேச்சுக்களும் புலிகள் இயக்கத்தாலேயே தடைப்பட்டுப் போயுள்ளன என்றும் அவர் தனது உரையில் குற்றம் சாட்டியுள்ளார். ஆக்கபூர்வமான சமாதான முயற்சியில் புலிகள் இயக்கம் இறங்கியதும் - அதன் பயனாகப் போர்நிறுத்த உடன்பாடு எட்டப்பட்டதும் - பலகட்ட பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்ததும் உலகம் அறியும். பேச்சு முயற்சிகளின் உச்சக் கட்டமாக வரலாற்றில் முதல் தடவையாக புலிகள் இயக்கம்

சமாதானத்திற்கு எதிராகச் செய்யப்படுகின்றது என்று அம்மையாரையும் - ஜே.வி.பி மற்றும் சிங்கள உறுமய கட்சிகளையும் அவரது அரசியல் கூட்டாளிகளையும் தவிர வேறெந்த உலக நாடுகளும் புலிகளை குற்றம் சாட்டவில்லை. புலிகளின் சமாதான நல்லெண்ணத்தை ஊக்குவிக்கவும் - பாராட்டவும் சர்வதேச இராஜதந்திரிகள் கிளிநொச்சிக்கு வந்து புலிகளின் உயர்நீதினரை சந்தித்துச் சென்ற வண்ணமுள்ளனர்.

புலிகளுக்கு எதிராக முன்னர் சர்வதேச அபிப்பிராயத்தைத் திரட்டியதுபோல தற்போதும் திரட்டி புலிகளை ஓரம்

கூறியுள்ளார். இது அம்மையாரின் வழமையான ஒரு பச்சு வார்த்தைகளையாகும். தன்னை ஒரு நேர்மையான அரசியல்வாதியாகக் காட்டவும் - ஒரு மனிதாபிமானம் மிக்க பெண் என்று கூறவும் அவர் இவற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். ஆனால், வரலாற்றில் இடம்பெற்றுவிட்ட அந்த யூலைப் படுகொலையில் கொல்லப்பட்டவர்களைப்போல் பலமடங்கு தமிழர்களைக் கொன்ற நீண்ட, கொடிய போரை அம்மையார்தான் நடாத்தியிருந்தார். தான் நடாத்திய படுகொலைகளைப் புறந்தள்ளிவிட்டு ஐ.தே.கட்சி நடாத்திய படுகொலைக்கு மன்னிப்புக் கோருவது கேலிக்கிடமான அரசியலாக உள்ளது. உலகை ஏமாற்ற அம்மையார் நடாத்திவரும் அரசியல் சித்து வினையாட்டுக்களில் இதுவும் ஒன்று. அம்மையாரின் ஐ. நா உரையில் சமாதானத்திற்கு

ஒரு இடைக்காலத் தீர்வு வரையை சிங்கள அரசிடம் சமர்ப்பித்ததும் - அதை முன்னைய ரணில் அரசு பேச்சுக்கு ஏற்றுக்கொண்டதும் உலகம் அறிந்த உண்மைகளாகும். ஆனால், இந்தப் போர் நிறுத்த உடன்பாட்டை ஏற்க மறுத்து - கடும்போக்கான அரசியலை நாடாத்தி சமாதானத்திற்கு சமாதிகட்ட முனைவது அம்மையாரே ஆகும்.

தற்போதைய சமாதான முயற்சியின் பிரதான தடைக்கல்லாக சந்திரிகா அரசே உள்ளது என்பது சர்வதேசத்தின் தெளிவான கருத்து. இந்தக் கருத்தின் அடிப்படை யில்தான் உலக நிதி நிறுவனங்கள் - உதவி வழங்கும் நாடுகள் என்பன பேச்சுக்கு நிபந்தனையாக நிதியை ஒரு ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றன.

கட்டி மீண்டும் போரைத் தொடங்கவே சந்திரிகா அம்மையார் - ஜே.வி.பி அரசு முனைகின்றது.

ஆனால், இது நடக்கக்கூடிய விடயமல்ல. சர்வதேச சமூகத்திற்கு இப்போது உண்மைகள் நன்கு விளங்கி விட்டன. சமாதானத்தின் எதிரிகள் இலங்கைத்தீவின் வடக்கு - கிழக்கில் அல்ல தெற்கிலேயே உள்ளனர் என்ற அரசியல் உண்மை சர்வதேசத்திற்கு தெரிந்தவிட்டது.

சந்திரிகா அம்மையாரின் பச்சையான வார்த்தைகளும் - சதி அரசியலும் புலிகள் இயக்கத்திடமும் எடுபடமாட்டாது. சர்வதேசத்திடமும் எடுபடமாட்டாது.

அம்மையாரின் பேச்சிற்கும் - செயலிற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை சர்வதேசம்

தடையாக தனது அரசு உள்ளது என்ற உண்மையை ஒரு இடத்திலும் குறிப்பிடவில்லை. இது சமாதான விரும்பிகளுக்கு ஏமாற்றமளிப்பதாகவே இருக்கும்.

“துளிர் த்து வரும் நம்பிக்கைகள் சிதைக்கப்படும் போது அவை தாமகவே குண்டுகளாக மாற்றமடைகின்றன.” என்று அடக்கப்பட்ட மக்களுக்கு சார்பாக பரிந்து பேசுவதுபோல அம்மையார் காட்ட எடுத்த இந்த அரசியல் எடுகோள் தான் தலைவியாக இருக்கும் இலங்கைத் தீவிற்கும் பொருந்தும் என்பதை அம்மையார் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

- எல்லாளன் -

“தனம் அத்தான் இருந்திருந்தால் அவனைத்தான் கலியாணம் கட்டியிருப்பன் இப்பவும் அவனை மாதிரி ஒரு கறுவலைத்தான் கட்டியிருக்கிறேன்.” அவனது பள்ளித் தேரடி விமலா அப்படித்தான் நினைவு கூருகிறாள். அவனது, அம்மாவின் மொழியில் கூறுவதானால், “அவனோட ஆரெண்டு இல்லை - எல்லோரும் வந்து ஒட்டக்கொள்ளுவினம். அவன் ஊரில இருந்து ஓமந்தைப் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் படிக்கப்

பெய்யும் தங்கட அம்மா, அப்பாவைப் பார்க்காமல் நிக்கினம்... என்னை மட்டும் பார்க்க வந்திருக்கிறது சரியில்லை அம்மா. அதுவும் நான் இரு அணிக்குப் பொறுப்பாக இருக்கிற இந்தநிலையில்... நினைக்கவே மனம் ஏற்றது இல்லையம்மா.” அவனது மதிரிவான சில நிமிடப் பேச்சு அம்மாவை கண்கலங்கி நிற்கவைக்க... “அம்மா நான் போயிற்று வானன் - உந்தப் பலகாரப்பொதி எங்கள் எல்லோருக்கும் போதாது - இனி சந்தர்ப்பம்

அசாதாரணமான மறைப்பிடமே வாழ்விடமாக மாறும். நான்கு அடிசுதர இடத்தினுள் ஆறடி உடலை மறைத்து துயிலவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எழும். அப்பொழுதுகளில் எல்லாம், “ஆம்பிள்பிள்ளை எண்டடால் காவை நீட்டி நிமிர்ந்து படுக்கவேணும்” என்று அப்பா அடிக்கடி சொல்லுவார்.” “இப்ப அப்பா வந்து பார்த்தார் எண்டடால் “ஆம்பிள்பிள்ளையெண்டடால் குறண்டிப் படுக்கவும் படுக்கவேணும்” என்று

அவனுக்கு ஆரம்பத்தில் வழங்கப்பட்டதெனினும், அவன் தன்னை போர்க்குணம் மிக்க போராளியாக உருவாக்கியிருந்தமை, புலனாய்வுத்துறைச் சண்டை அணித் தளபதிகளில் ஒருவனாக அவனை மாற்றியது. போர்க்குணத்துடன் (MORALE) உற்சாகத்துடன் போராளிகளை வைத்திருந்து வழிநடத்துவது, என்பதில் லெப.கேணல் கோபியைப்போல் அவனும் பேசப்பட வேண்டியவனே. இந்தியப் படைடனான போர்க் காலத்தில் எதிரியின் வரவை எதிர்கொள்வதற்காய் துப்பாக்கியின் விசை வில்லினுள் சுருவிரவை வைத்தபடியே நடமாடும் அவனது வீழிப்புணர்வு அவனது வாழ்வில் தொடர்கதையே. “துப்பாக்கியை வீட்டுட்டு விலக்கக்கூடாது... “படுக்குப்போது துப்பாக்கி எடுக்கக் கூடிய வகையில் இருத்தல்

“யீண்டும் வருவான் எனவே...”

போகேக்க ஊர் பெடி, பெடிச்சியன் எல்லாரையும் அவன்தான் சாச்சுக்கொண்டு போறவன்.” அவனது கறுத்த முகத்தில் அப்படி ஒரு வச்சீகரம் என்று சொல்வதைவிட உள்ளார்ந்தமாக உண்மையாக, நேர்மையாக, உள்ளார்ந்த அன்புடன் பழகிய அவனது உள்ளத்து அன்பே வச்சீகரத்தின் காரணமெனலாம். அவன் பிறந்து வளர்ந்த அவனது சொந்தக் கிராமத்தின் மூட நம்பிக்கைகளுக்கும் அவனுடன் சேர்ந்தே வளர்ந்திருந்தாலும், தன் பதினெட்டு வயதில் தேர்ந்தெடுத்த புரட்சிகரமான பாறை அவனுள் முற்போக்கான சிந்தனைக்கு வழிகாட்டியவனென்றே கூறவேண்டும். அவன் போராளியாகி பொறுப்பாளனாகி சீடி - 198 உந்துருளியில் வீட்டுக்குப் போனால், அங்கு இன்னமும் பழமையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தன் அம்மா, அப்பாவுடன் புதுமை பற்றிய வாக்கு வாதங்கள் தான். “உந்தக் காட்டைக் கட்டிப் பிடிக்கிறதை விட்டுட்டு நோட்டுக்கு வாங்குகோ” அவனது வீடு ஏ - 9 வீதிக்கருகில் வருவதற்கு அவனது வாதம்தான் காரணமாயிற்று. ஆரம்பத்தில் விவாதங்கள் இருப்பினும் பிற்காலத்தில் அவனது கட்டளையின் கீழ் வீடு வந்ததென்றே கூறல் வேண்டும். அவனது கட்டளைகளில் பிரதானமானது “வீட்டுக்கு வாற போராளிகளுக்கு தேநீர் கொடுத்து, சாப்பாடு கொடுத்து அனுப்பவேணும். அவையளும் உங்கட பிள்ளைகள்தான்.” இந்த உணர்வானது இயக்கத்தில் இணைந்த ஆரம்பத்திலேயே அவனிடம் குடிக்கொண்டிருந்தது. 1989 அவன் இயக்கத்துக்கென வந்து வரும் ஒன்று கடந்திருந்தது. பாலமோட்டை, கொந்தக்காரக்குளப் பகுதியில் அணி ஒன்றின் பொறுப்பாளனாய் அவன் நடமாடும் செய்தி, உறவினர் வாயிலாக பெற்றோரின் காதுகளை எட்டியது.

கிடைச்சா எல்லோருக்கும் சேர்த்துச் செய்து வாங்குகோ” அவன் சென்று அடர்ந்த காட்டினுள் முழுமையாக மறையும்வரை அம்மா பார்த்துக் கொண்டேயிருக்க, “அவன் போராட என்று புறப்பட்டவன், தனர கடமையை முடிச்சு வீட்டுக்கு வருவான்” என அப்பா தான் அம்மாவின் கையைப் பிடிச்சு கூட்டிவந்தார். அம்மா சந்திக்க சில மாதங்களின் பின்பு, “கொந்தக்காரகுளப் பகுதியில் இந்தியனாமிக்கும், எங்கட பெய்யுக்குமிடையில் சண்டையாம், பெய்யுளிலையும் இழுப்பாம்” அயலவரின் செய்தியால் அம்மா ஒடிந்துபோனா. அம்மாவை நிமிர்ந்தும் செய்தி சிலவாரங்கள் கழித்துத்தான் வந்தடைந்தது. அந்தச் சம்பவம் பற்றி அவன் இப்படித்தான் விபரிப்பான், “சுடலைக்குள்ள கிடந்தால் ஆரும் வரமட்டாடங்கள் என்று சுடலைக்க கிடக்கப் போய், இந்தியன் ஆமி பிறன்” எல்.எம்.ஜியால் போட்டானே ஒரு போடு, சன்னம் ஒண்டு என்ற கையை

சொல்லுவார்.” என முடிப்பான். கடினமான வாழ்வை, இக்கட்டான ஆபத்தான நிலைமையை, தளம்பாது மகிழ்வுடன் ஏற்றுக்கொள்பவனே போராளி என்ற தகுதியைப் பெறுவான் என்ற அடிப்படையில் அவனிடமும் “அது” நிரம்பியே காணப்பட்டது.

அவனது அம்மாவின் மொழியில் கூறுவதானால் “அவனோட ஆரெண்டு இல்லை - எல்லோரும் வந்து ஒட்டிக்கொள்ளுவினம். அவன் ஊரில இருந்து ஓமந்தைப் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் படிக்கப் போகேக்க ஊர் பெடி, பெடிச்சியன் எல்லாரையும் அவன்தான் சாச்சுக்கொண்டு போறவன்.”

அதனால்தான் மாங்குளம், கனகராயன்குளம், பன்றிக்கெய்தகுளம் என தன் அணியை வழிநடத்தி இந்தியப் படைபடைநுடன் போரிட அவனாலும் முடிந்தது. இந்தியப் படைகள் எமது மண்ணைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்ட 1990களில் புலனாய்வுத்துறைக்குள் உள்வாங்கப்பட்ட போராளிகளினுள் அவனும் ஒருவன். இந்திய ஆக்கிரமிப்புப் படைகளின் கைக்கூலிகளாய்ச் செயற்பட்டோர், இன்னும் செயற்பட இருப்போரை களைந்து போராட்டத்தை வீழ்கொள்ள வைக்கவேண்டிய பாரிய பொறுப்பு புலனாய்வுத்துறையின் மிக முக்கிய பணியாகியபோது, அவை சார்ந்த பணிகளை

வேண்டும்...” போன்ற கட்டளைகளுடன் கோல்சர் கட்டும் முறை, துப்பாக்கி வைத்திருக்க வேண்டிய முறை, அதன் துப்பரவு பயிற்சிகள், தண்டனைகள் என தனது போராளிகளை எப்போதும் உசாருடனேயே வைத்திருப்பான். இந்தியப் படையினரின் பதுங்கித் தாக்குதலில் தன் துப்பாக்கியை இழந்த ஆனந்தன் - பிற்தொடு நான் இந்தியப் படையினரிடமிருந்து துப்பாக்கி ஒன்றினை கைப்பற்றுவதற்காகத் தன் உயிரையே இழந்த கதை, அவன் தன் போராளிகளுக்கு அடிக்கடி நினைவு படுத்துவான். இந்தியப் படையினருடனான சண்டையில் முறிந்த கை வீங்க வீங்க சக போராளிகளுடன் இணைந்து பங்கர் வெட்டுவது தொடக்கம் சமையல் வரை போராளிகளுடன் ஒருவனாக நிற்பான். எதிரி “எவ்வாறெல்லாம்” நகருவான் நாம் “எவ்வாறெல்லாம்” பதிவு கொடுக்கவேண்டும், அவை பற்றிய கதைகளைத் தவிர அம்முகாபில் வேறு கதைகள் வருவது மிகக்கூறுவது போராளிகளுக்குரிய நேரத்திட்டமிடலை அவனேதான் போட்டுக் கொடுத்து, அவர்களுடன் நின்று பணியினைக் கவனிக்கும் அவனது செயல், லெப.கேணல் கோபியின் வழிகாட்டலில் கற்றுக் கொண்டதொன்று. புலனாய்வுத்துறைப் பொறுப்பாளரின் பாதுகாப்பு அணியினை (தொடர்ச்சி 11ஆம் பக்கம்)

~ சி.மாதவர ~

“இந்தியப் படைகளினது கண்களில் மண்ணைத் தூவி நடமாடும் தன் பிள்ளையைப் பார்ப்பது அவ்வளவு உச்சிதமல்ல” என்று தெரிந்தும் பெற்றோரின் மனசு அதுதரு இடங்காருக்கவில்லை. தமது வச்சிக்கேற்ப சிறு பலகாரப் பொதியுடன் அவன் நடமாடும் கிராமங்களில் அவனைத் தேடினர் பெற்றோர். சில வாரங்கள் கழித்து அவர்கள் அவன் வந்தான். “அம்மா, நீங்கள் என்னைத் தேடித் திரியிறது எனக்கு எப்போது தெரியும். என்னைக் காணவில்லை என நீங்கள் போவியள் எண்டு நினைச்சன். ஆனால் நீங்கள் என்னைக் கண்டுதான் போறதெண்ட முடிவோட நிக்கிறியள்... அம்மா, என்னைப்போலதான் என்னோட நிற்கிற

முறிச்சுக்கொண்டு போயிற்று. அதில இருந்து இந்தியன் ஆயிக்கு நாங்கள் வைச்ச சங்கேதப் பெயர் (CODE NAME) ‘சுடலைப்பேய்.’ அந்த நேரத்தில், அடர்ந்த காட்டினுள் உள்ள முகாம்களுக்கான வழங்கல்கள் அனைத்தும் நகருக்குள்ளிருந்து, கிராமப்புறத்துக்காக அங்கிருந்து முதலுச் சமையல்தான் காட்டினுள் செல்லும். நிலத்தில் கொட்டுண்டும் தானியங்களை காட்டுக்கோழி அல்லது மயில் பொறுக்காது விடின், ஊம்பு கிலோ அரிச்சிக்காகக்கூட இரத்தம் சிந்தவேண்டிய அபாயகரமான சூழலில் அவனது முள்ளந்தண்டு நூற்றுக்கணக்கான மூட்டைகளைச் சுமந்து போராளிகளுக்கான வழங்கல்களை எடுத்துச் சென்றிருந்தது. இறுக்கமான அந்தப் போர்ச் சூழலில் ஊருக்குள் நடமாடும்போது

கிலங்கை அரசியலில் புலிகள் முன் வைத்த இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகாரசபை வரைபினால் (ISGA) சொர்க்கத்திற்கான பாதை அடைபட்டுவிட்டது போலவும், புலிகள் கொஞ்சம் நெகிழ்ந்து கொடுத்துவிட்டால் சொர்க்கத்துக்கான பயணம் கைகூடிவிடும் என்பது போலவும் கொழும்பு 'புந்தா' பண்ணுகிறது.

தேற்கின் அநேகமான ஆங்கில, சிங்கள ஊடகங்களுக்கும் இப்படிப் பண்ணுவதில் ஏதோ தனிச்சுவை இருக்கிறது. புலிகளை வலையுள் சிக்கவைத்து சிங்கள அரசை ஒரு தர்ம இராச்சியமாக நியாயப்படுத்தி சர்வதேசத்திடமிருந்து புலிகளைத் தனிமைப்படுத்த மிக உன்னதமான இராஜதந்திர காரியமொன்றை வரலாற்றில் தாங்களே நடத்தி வருவதாய் ஒரு சுய பெருமீதப் போதை இவைகளுக்கு.

சமாதான காலத்தின் தொடக்கத்தில் 99 நெடுஞ்சாலையைத் திறந்துவிட்டு தமிழ் மக்களுக்கான சொர்க்கத்தின் பாதையைத் திறந்துவிட்டதுபோல கொழும்பு பண்ணிய புந்தாவை வாசகர்கள் இன்னும் மறந்து விட்டிருக்க மாட்டார்கள்.

நாங்கள் இங்கு வெளிப்படையாக - பச்சையாகப் பேசுவோம். இலங்கையின் மைய அரசியல் இன்று எதனில் தங்கியிருக்கிறது. அவர்கள் பாவனை பண்ணுவதுபோல சமாதானத்திலும் சமாதானத்தில் புலிகள் சமர்ப்பித்த இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகாரசபை வரைபிலுமா தங்கியிருக்கிறது? அல்லவோ அல்ல. வரப்போகும் ஜனாதிபதித் தேர்தலை இன்று கொழும்பின் மைய அரசியலாக இருக்கின்றது. சமாதானத்தில் அது இருப்பதாக பண்ணும் புந்தாதான் இன்றைய அரசியலாக இருக்கிறது.

ஜனாதிபதித் தேர்தலை மையமாகக் கொண்டதான் இலங்கையில் இன்று எல்லாக் கட்சிகளிடையேயும் எல்லாத் தலைவர்களிடையேயும் எல்லாவித அரசியல் நகர்வுகளும் செய்ப்பட்டுக்கொள்ளும். நாட்டின் அரசியல் என்றாலும் சரி, உட்கட்சி அரசியல் என்றாலும் சரி அவற்றிற்கான எல்லாவித தீர்மானங்களும் ஜனாதிபதித் தேர்தலை வைத்தே எடுக்கப்படுகின்றன.

சர்வதேசம் கரிசனை கொண்டிருக்கும் சமாதானத்தை ஜனாதிபதித் தேர்தலில் தளமிட்டிருக்கும் இலங்கையின் மைய அரசியலுக்கு சாதகமாக எப்படிக்கையாவது என்பதே எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் உள்ள இன்றைய குறிக்கோள். அவற்றின் கவலையும் கவனமும் கூட அதுவே.

முன்றாம் முறையும் ஜனாதிபதியாவதற்குரிய மார்க்கத்தை சமாதானத்தைக் காரணமாகக் கண்டறிய முடியுமா என்பதுதான் சந்திரிகாவின் கவலை. சந்திரிகாவை அந்த முயற்சியில் இருந்து தடுத்து வேறொருவரை அவர் தேர்தலில் நிறுத்துவதையும் தடுத்து எப்படி தான் ஜனாதிபதி வேட்பாளராகலாம் என்பது மகிந்த ராஜபக்ஷவின் கவலை.

ரணிலுக்கோ ஜனாதிபதித் தேர்தலில் வெல்லுவதன்மூலம் கட்சியின் ஸ்திரத்தையும் கட்சிக்குள் தனது ஸ்திரத்தையும் நிலைநிறுத்திப் பேணமுடிவதால் சில உதிரிக் கட்சிகளை பாராளுமன்றத்தைக் கலைக்கும் ஜனாதிபதி அதிகாரத்தை வைத்து தம்மக்கும் கவர்ந்திழுத்திட வேண்டும் என்பதில் கவனம்.

சர்வதேசம் கரிசனை கொண்டிருக்கும் சமாதானத்தை ஜனாதிபதித் தேர்தலில் தளமிட்டிருக்கும் இலங்கையின் மைய அரசியலுக்கு சாதகமாக எப்படிக்கையாவது என்பதே எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் உள்ள இன்றைய குறிக்கோள். அவற்றின் கவலையும் கவனமும் கூட அதுவே

கரு ஜெயகுரியவுக்கு நடந்த தோல்விகளை வைத்து, கட்சிக்குள் தனது ஆளுமையை நிறுவி தேர்தலில் தான் வேட்பாளராக நின்று விட வாப்புவ ராதா என்ற கவலை.

ISGA:

அவர்கள் பிரச்சினை வேறு எங்கள் பிரச்சினை வேறு

இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகாரசபை அடிப்படையில் பேசுவது பற்றிய கடுமீ நிலைப்பாட்டை கொஞ்சம் நெகிழ்ந்து கொடுத்து விட்டால் காரியம் கைகூடிவிடும். அடைபட்ட சொர்க்கத்துக்கான பாதை திறப்படுவீடும். என்று யாரும் கதையாள்தால் அது வெறும் அபத்தமாகிவிட்டாது?

சமாதானத்தில் கரிசனை கொண்டிருக்கும் சர்வதேச சமூகம் இந்தத் தேர்தல் குட்கமத்தைப் புரியாது புலிகள் தமது நிலைப்பாட்டில் கொஞ்சம் நெகிழ்ந்துகொடுப்பது சமாதானத்தை சாதகமாக்கப் பொருத்தமான வழிமுறையென்று கருதுமேயானால் அதுவும் அபத்தமான புரிதலேயன்றி வேறென்ன.

விடுதலைப்புலிகள் சமாதானப் பயணத்தில் பெருவெட்டான கொள்கைத் திட்டத்தை முன்வைத்திருக்கிறார்கள். அது வலிமையான யுத்தநிறுத்த ஒப்பந்தம். இராணுவ நெருக்கீடுகளிலிருந்து தளர்வு, இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகாரசபை, அதன்மூலமான மீள் கட்டுமானம், இயல்புவாழ்வு, பகைமை நீக்கிய

வரை தனது எல்லா குரல்களுக்கும் விடுப்பு வெறுப்புக்களுக்கும் அப்பால் சந்திரிகா செவி மடுத்தே ஆகவேண்டும் என்பதை பணியாக்கி எதிர்கால அரசியலுக்கான எல்லா வற்றையும் அறுவடை செய்துவிடவேண்டும் என்பதில் கவனம்.

ஏனைய கட்சிகளுக்கு ஜனாதிபதித் தேர்தலை வாப்பாக்கி உயர்ந்தபட்ச ரேறம் பேசுதலில் இறங்கிவிடவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் நிபந்தனைப் பட்டியல் தயாரிப்பதில் கவனம்.

இந்தக் கவலையிலும் கவனத்திலும் தான் சமாதானம் எடுத்தாளப்படுகின்றது. சமாதானத்தில் புலிகள் வைத்திருக்கும் இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகார வரைபு இந்த அர்த்தத்தில் தான் கையாளப்படுகின்றது.

இந்த லட்சணத்தில் புலிகள் தங்கள்

இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகாரசபை அடிப்படையில் பேசுவது பற்றிய கடுமீ நிலைப்பாட்டை கொஞ்சம் நெகிழ்ந்து கொடுத்து விட்டால் காரியம் கைகூடிவிடும். அடைபட்ட சொர்க்கத்துக்கான பாதை திறப்படுவீடும். என்று யாரும் கதையாள்தால் அது வெறும் அபத்தமாகிவிட்டாது?

சமாதானத்தில் கரிசனை கொண்டிருக்கும் சர்வதேச சமூகம் இந்தத் தேர்தல் குட்கமத்தைப் புரியாது புலிகள் தமது நிலைப்பாட்டில் கொஞ்சம் நெகிழ்ந்துகொடுப்பது சமாதானத்தை சாதகமாக்கப் பொருத்தமான வழிமுறையென்று கருதுமேயானால் அதுவும் அபத்தமான புரிதலேயன்றி வேறென்ன.

விடுதலைப்புலிகள் சமாதானப் பயணத்தில் பெருவெட்டான கொள்கைத் திட்டத்தை முன்வைத்திருக்கிறார்கள். அது வலிமையான யுத்தநிறுத்த ஒப்பந்தம். இராணுவ நெருக்கீடுகளிலிருந்து தளர்வு, இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகாரசபை, அதன்மூலமான மீள் கட்டுமானம், இயல்புவாழ்வு, பகைமை நீக்கிய

சமாதானம் சமாதானத்திற்காக இன்று பேசப்படவில்லை. எனவேதான் சமாதானப் பயணத்தில் தமிழர் தரப்பிற்கு பாதுகாப்பு அவசியப்படுகிறது. இந்தப் பயணத்தை அச்சுறுத்தியிருப்பது சிங்கள ஆட்சியாளர்களின் இன்றைய அரசியல் தனம்தான். இந்த அச்சுறுத்தல்தான் இடைக்கால வரைபின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது. நீர்த்துப்போகும் யுத்தநிறுத்த ஒப்பந்தத்திற்கு மேலான வலிமை பொருந்திய பாதுகாப்பாக இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகாரம் அவசியமாகிறது.

தீவுக்கான பரஸ்பர புரிந்துணர்வு, உள்ளக சுயநிர்ணய அடிப்படையிலான சுயாட்சி அலகு என்று அதன் நிகழ்ச்சி நிரல் இருக்கிறது. ஒல்லோ தீர்மானம் இதனை உட்கருவாகக் கொண்டிருக்கிறது.

சிறிலங்கா அரசின் பிரதிநிதியாக அப்போது அரசாங்கத்தில் இருந்த ஐ.தே.க இந்த ஒல்லோ தீர்மானத்தை புலிகளுடன் சேர்ந்து நிறைவேற்றியது. இலங்கை அரசியலில் ஆட்சி மாறியபோதும் அரசின் தர்மீகப் பொறுப்பாக இதன்வழியில் முன்னேறுவதுதான் புதிய அரசாங்கத்தின் கடமையாக இருந்திருக்கவேண்டும். ஆனால் இன்றைய அரசியல் யதார்த்தம் அவ்வாறில்லை.

இலங்கையில் இருக்கட்சி யதார்த்தத்திலிருந்து இறுதித் தேர்தலில் ஜே.வி.பியின் வளர்ச்சிப்பேரு முன்றாவது சக்தி உதயமாகிவிட்டது. ஜே.ஆர் இன் தேர்தல்முறை தந்த பரிசு இது. ஹெல் உருமயவின் வளர்ச்சியும் இப்படியானதுதான். சிங்கள வாக்குகள் பல்முனையில் சிதறிவிட்டது. கூட்டரசாங்கமே அரசியல் யதார்த்தமாகிறது. அவர்களுக்கு கெல்லாம் செவியாக்காமல் அரசியல் நடத்த

இயலாது. இதனால் சில்லறைகளெல்லாம் பெரும் தலைவர்களாகிவிட்டார்கள்.

அதனால், அரசியலின் தீர்மான கரமான சக்தியாக பல கட்சிகள் இருக்கின்றன. சமாதான முயற்சி குறித்து அவை வெவ்வேறு கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கட்சிக்குள்ளும் சக்திவாய்ந்தவர்களாக பல்வேறு தலைவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் ஒருமித்த கருத்தில் இல்லை என்பதுதான், ஒவ்வொருவரும் பல நாக்குகளால் பேசுகிறார்கள். அவை ஜனாதிபதித் தேர்தல் என்ற நோக்கிலிருந்து எழுக்கின்றன. இவற்றுக்கெல்லாம் புலிகள் நெகிழ்ந்தும் புரந்தும் பதிலளிக்கவேண்டுமென எதிர்பார்ப்பது முட்டாள்தனம்.

சமாதானம் சமாதானத்திற்காக இன்று பேசப்படவில்லை. எனவேதான் சமாதானப் பயணத்தில் தமிழர் தரப்பிற்கு பாதுகாப்பு அவசியப்படுகிறது. இந்தப் பயணத்தை அச்சுறுத்தியிருப்பது சிங்கள ஆட்சியாளர்களின் இன்றைய அரசியல் தனம்தான். இந்த அச்சுறுத்தல்தான் இடைக்கால வரைபின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது. நீர்த்துப்போகும் யுத்தநிறுத்த ஒப்பந்தத்திற்கு மேலான வலிமை பொருந்திய பாதுகாப்பாக இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகாரம் அவசியமாகிறது.

முன்றறு வருடகால யுத்தநிறுத்தம் அடுத்த கட்டத்திற்கு எடுத்துச்செல்லப்படாத தேங்கிய நிலையில் அதன் அடித்தளமாக அமைந்திருக்கும் ஒப்பந்தம் கூட நீர்த்துப்போய்விடும் அபாயமுண்டு. ஒப்பந்தத்திற்கு இருக்கும் எல்லாவித வலிமைகளுக்கும் அப்பால் சமாதானத்தின் தேங்கிய காலநீட்சி வலிமையானதென்பதை யாரும் புறக்கணிக்க முடியாது. நடைமுறையில் அது தன் யதார்த்தத்தின் வலிமையை உணர்த்தாமலும் இல்லை.

ஒல்லோ தீர்மானத்தின்படி ஒரு இறுதித்தீர்வை எட்டும் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் அரசிற்கு புலிகளின் தன்னாட்சி அதிகாரசபை அச்சுறுத்தல் அளிக்கிறது என்பது வேடிக்கையானது. மாறாக ஒல்லோ தீர்மானத்தை ஏற்று யுத்தநிறுத்த ஒப்பந்தம் முன்றறு வருடத்தை எடுத்துக்கொண்ட பின்பும் பேச்சில் ஒரு வளர்ச்சி நிலையை அரசு கோற்றுவிக்க முறுக்கிறது என்பதுதான் தமிழர் களிற்று அச்சுறுத்தலளிக்கிறது. தமிழர்களின் ஒப்பந்தகால வெறுப்பான அனுபவங்கள் இந்த அச்சுறுத்தலுக்கு மேலும் வலிமை சேர்க்கிறது. சமாதானம் பாதையில் வழமையாக வைக்கப்

பெரும் குழ்ச்சிப்பொறியை மீண்டும் நினைவுக்குக் கொண்டுவருகிறது. இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகார சபை அமையுமானால் அது சமாதானத்தின் வலிமைக்க இடைத்தளமாக அமையும். அத்தனம் யுத்தத்திற்குத் திரும்பவியலாத ஒரு தருணத்தையே தோற்றுவிக்கும். அத்தருணம் இருதரப்பிற்கும் பொதுமையானது. சமாதானத்திற்கு அதிக பாதுகாப்பைத் தருவது.

— பிரபுத்திரன் —

இதை விடுத்து ஜனாதிபதித் தேர்தல் வியூகத்துக்குள் சிறையுடுத்தியிருக்கும் சமாதானத்தின் மீட்சிக்கு புலிகள் ஏதாவது செய்க்கிடக்கிறது என்று யாராவது எண்ணினால் அது அரசியலில் விளம்பங்கெட்ட தனமே. கொழும்பின் தீர்மானங்கள் சமாதானத்திற்கான தீர்மானங்கள் என எண்ணுவதும் அதற்கெல்லாம் புலிகள் பொறுப்புடன் பதிலளிக்கவேண்டும் என எதிர்பார்ப்பதும் சில்லறைக்கமே. சந்தைச் சூட்டவைத்து தீர்மானம் எடுக்க யோராடும் ஒன்றும் புடலங்காய் விடியாரமல்லவே.

சிறிலங்கா நீதி நீர்வாகமும் நீதி மறுப்பும்

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களே ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகப் போராடவேண்டும். அநீதிக்கு ஆளாகி நிற்பவர்களே அநீதியை ஒழித்துக்கட்ட முன்வரவேண்டும்.

- தமிழீழ தேசியத் தலைவர் மேதகு வே.பிரபாகரன் அவர்கள் -

சிறிலங்கா நீதி நிர்வாகத்தின் நவீன வரலாறு பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளரின் வருகையுடன் ஆரம்பிக்கிறது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலே கிழக்கு இந்தியக் கொம்பனியின் ஆட்சி விலக்கப்பட்டு இலங்கை பிரிட்டிஷ் அரசின் நேரடி கட்டுப்பாட்டில் முடிக்குரிய காலனித்துவ நாடாக நிர்வகிக்கப்பட்டது. இதன் காரணமாக ஆளுநரின்

மாறானது. நிறைவேற்று அதி காரத்தின் இருப்பிடமான ஜனாதிபதி தனது கட்டுப்பாட்டில் நீதி நிர்வாகத்தையும் வைத்திருக்கிறார். இது மிகப் பெரியதொரு ஜனநாயக விழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்துள்ளது.

சிறிலங்காவின் நீதி நிர்வாகச் சீர்திருத்தப் பற்றிய கண்டனக் குரல்கள் பலமாக ஒலிக்கின்றன. நீதி நிர்வாகத்தில் ஈடுபடும் நீதியாளர்கள் உட்பட சட்டத்

அவருக்கு நீதிமன்றத்தை அவமதித்த குற்றம் என்ற காரணம் காட்டி ஒருவருக்கு கடும்காவல் தண்டனையை நீதியரசர் விதித்தார். அதன்பின் வழக்காளி மைக்கேல் பர்நாந்து சிறைச்சாலை அதிகாரிகளால் முடிய வாகன மொன்றுக்குள் பலவந்தமாக ஏற்றப்பட்டார். நீதிமன்ற வளாகத்துக்குள் வைத்தே முடிய வாகனத்தின் உட்புறத்தில் மைக்கேல் பர்நாந்து நையப் புடைக்கப்பட்டார். தாக்குதலுக்கு உள்ளான

யில் கருத்து மோதல்கள் ஆரம்பித்தன. ஜெயவர்த்தனாவின் உத்தரவுப்படி நடக்க சமரக்கன் மறுத்தார். பிரிட்டிசார் காலத்து நீதியாளர்களின் வெளியார் தலைமீட்டும் சுயாதீனம் பற்றிப் பேச அவர் தலைப்பட்டார். புதிய அரசியல் சாசனம் நீதிப்பிரிவின் சுயாதீனத்தை அனுமதிக்கவில்லை. இதை அறியாமலா அவர் பிரதம நீதியரசர் பதவியை ஏற்றார்? சாசனத்தை நன்கு அறிந்தவர் அதன்கீழ் பதவி ஏற்றது தான் மிகப்பெரிய தவறு என்பது வெளிப்படலாம்.

தனது சர்வாதிகாரப் போக்கிற்கு தனது நண்பரும் சக

குப்பாடற்ற ஜனநாயகம் ஆழ்த்தானது என்று முன்பு நம்பிய நெவில் சமரக்கன் பிற்காலத்தில் கட்டுப்பாடற்ற நிறைவேற்று அதிகாரம்தான் எதிலும் பார்க்க மோசமானது என்பதை உணர்ந்தார்.

1978ஆம் ஆண்டு அமுலுக்கு வந்த சிறிலங்கா அரசியல் சாசனம் தனியொரு மனிதனின் உயர்வுக்காக உருவாக்கப்பட்டது. அதன் உருவாக்க காலத்தில் பிரெஞ்சு நாட்டின் அரசியல் சாசனத்தை அடியொற்றிப் பிறந்ததாக அது சாசனவியல் நிபுணர்களால் போற்றப்பட்டது. டாக்டர் கொல்வின் ஆர்.டி.சில்வா போன்றவர்கள் மாத்திரம் உண்மையை உணர்ந்தனர். இவர் நெவில் சமரக்கனின் நண்பர், ஜெயவர்த்தனாவுடன் மோதல் நிலை வலுப்பெற்றபின் அவருக்கு ஆலோசனை வழங்கியவர். கொல்வின் ஆர்.டி. சில்வாவின் கருத்துப்படி மத்திய ஆயிரக்கக் குடியரசின் சர்வாதிகாரி ஜீன் டெடல் போக்காசாவின் அரசியல் சாசனத்தை ஒத்ததாக ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனாவின் அரசியல் சாசனம் இருந்தது. 1976ஆம் ஆண்டு தன்னைச் சக்கரவர்த்தியாகப் பிரகடனப்படுத்திய போக்காசா கொடுங்கோல் ஆட்சிக்கு உதாரணமாக விளங்கியவர். 1979இல் பொறுமையின் எல்லைக்குச் சென்ற மக்களால் டெடல் டெடல் போக்காசா தூரத்தப்பட்டார். ஆனால் சிறிலங்காவின் அரசியல் சாசனத்தை மாற்றவும் முடியவில்லை ஜனாதிபதி பதவி வகிப்பவரின் தூரத்தவும் முடியவில்லை.

“ஒரு மொழி இரு நாடு, இருமொழி ஒருநாடு” என்று 1956இல் தனிச் சிங்களச் சட்ட விவாதத்தின்போது தந்துவா விவைய கொல்வின் ஆர்.டி.சில்வா

அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட நீதி நிர்வாகம் சுயாதீனமாக இயங்குவதற்கு வகை செய்யப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் முதலாவது ஆளுநராகப் பதவி வகித்த பிறெடறிக் நோர்த் (FREDE - RICK NORTH)தானே அதியுயர் நீதி அரசராகப் பதவி வகித்தார். காலனித்துவ ஆட்சி ஆரம்பித்தவுடன் நிறைவேற்று அதிகாரமும் நீதி நிர்வாகமும் வேறுபடுத்தப்பட்டன. இரு அலகுகளும் வேறு வேறாக இயங்கும்போது தனி மனிதர் சுதந்திரம் பேணப்படும் என்பது இன்று வரையிலான பிரிட்டிஷ் கோட்பாடாகும்.

நீதி நிர்வாகத்தின் தனித்தியங்கும் நிலைவரம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி நிலவிய காலம் முழுவதும் காணப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி முடிவுக்கு வந்த பின் படிப்படியாக நீதி நிர்வாகத்தின் சுயாதீனம் ஆட்சியாளர்களால் பறித்தெடுக்கப்பட்டது. இன்று சிறிலங்கா நீதி நிர்வாகம் நிறைவேற்று அதிகார அலகின் கீழ் கட்டுப்பாட்டு இயங்குகிறது. சட்டம் இயற்ற்தல், நிறைவேற்ற்தல், நீதி பரிபாலனம் என்ற மூப்பரிமாணம் ஒரு அரசியல் சாசனத்தின் சிறப்பம்சமாகக் கருதப்படுகின்றது. உலகின் முதலாவது எழுத்து வடிவிலான அமெரிக்க அரசியல் சாசனத்தில் மூன்றாம் நன்றாக வேறுபடுத்தப்பட்டு வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளன. சிறிலங்காவின் 1978ஆம் ஆண்டின் அரசியல் சாசனம் இதற்கு

தரணிகள், கல்விமான்கள், ஜனநாயக முகவரகங்கள், வேறு சர்வதேச அமைப்புக்கள் சிறிலங்கா நீதி நிர்வாகத்தைக் காலத்திற்குக் காலம் விமர்சித்துள்ளன. 1994இல் ஜனாதிபதி மனித உரிமை ஆணையத்தால் நீதிபதிகளின் சுயாதீன இயக்கம், சட்டவாளர் களின் நடைமுறைகள் பற்றிய விசேட பார்வையாளராக (UN SPECIAL RAPPORTEUR ON THE INDEPENDENCE OF JUDGES AND LAWYERS) நியமிக்கப்பட்ட மலேசியா, சிங்கப்பூரின் மூத்த சட்டத்தரணி டத்தோ பரம் குமாரசாமியி கொழும்பு வந்தார். அவ்வமயம் அவர் சிறிலங்கா அதியுயர் நீதிமன்ற அமர்வுகளைப் பார்வை யிட்டார். அவர் பார்வையிட்ட ஒரு நீதி விசாரணையில் தனக்கு எதிராகத் தொடுக்கப்பட்ட ஒரு வழக்கை பிரதம நீதியரசர் சரத் சில்வா விசாரிப்பதைக் கண்ணுற்றார். எதிரியாகச் சுட்டப்

பர்நாந்து அதன்பின் சிறைச்சாலை அதிகாரிகளால் அரசமருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டார். அவரைப் பார்க்கச் சென்ற பரம் குமாரசாமியிக்கு இன்னுமோர் அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. நோயாளர் கட்டிலுடன் மைக்கேல் பர்நாந்து இரும்புச் சங்கிலிகளால் பிணைக்கப் பட்டிருந்தார். புகழ்பூத்த கொழும்பு சட்டத்தரணிகள் சங்கத்தினரை, “இப்படியான காட்டுமிராண்டித் தனங்கள் நீதியின் பெயரால் நடப்பதை நீங்கள் ஏன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்” என்று பரம் குமாரசாமியி வினவியபோதும் பதில் கிடைக்கவில்லை.

நீதிமன்றங்களின் சுயாதீனமும் வெளியார் அழுத்தங்கள் இல்லாத இயக்கமும் 1978ஆம் ஆண்டின் அரசியல் சாசனம் நடைமுறைக்கு வந்தபின் பறிபோயுள்ளதாக ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். 1978ஆம் ஆண்டின் அரசியல் சாசனத்தின் கீழ் சிறிலங்காவின் முதலாவது நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா, அதே சாசனத்தின் கீழ் பதவியேற்ற முதலாவது பிரதம நீதியரசர் நெவில் சமரக்கனுக்கு பதவி சத்தியப்பரிமாணம் செய்து வைத்தார். இது வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சி என்பதோடு கீழ்நோக்கிச் செல்லும் சிறிலங்கா நிர்வாகம் பற்றிக் கட்டியும் கூறுவதாகவும் அமைகின்றது. ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனாவும் நெவில் சமரக்கனும் மிகவும் நெருங்கிய நண்பர்கள், அத்தோடு இருவரும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் நெடுநாள் உறுப்பினர்கள். இருப்பினும் பதவியேற்பு நடந்தபின் இருவருக்கும் இடை

கலாநிதி க.சோமான்சந்தன்

பட்டவரே விசாரணையாளராக இருப்பதை அவர் வியப்புடன் நோக்கினார். “இக்காட்சி எனக்கு வியப்பையும் அதிர்ச்சியையும் தருகிறது” என்று குமாரசாமியி பகிரங்கமாகக் கூறினார்.

வழக்கைத் தாக்கல் செய்த மைக்கேல் பர்நாந்து என்ற தொழிற்சங்கவாதி எதிரியாகக் குறிப்பிடப்பட்ட பிரதம நீதியரசர் சரத் சில்வா தான் தாக்கல் செய்த வழக்கை விசாரிக்கக் கூடாது என்று ஆட்சேபணை தெரிவித்தார். இதற்குப் பதிலடியாக

சிறிலங்கா நீதிமன்றங்களில் சிங்களவர்களுக்கு ஒருவகை நீதியும் தமிழர்களுக்கும் பிறிதோர் வகை நீதியும் வழங்கப்படுகிறது.

நு இன ஒதுக்கல் கொள்கையின் மாற்று வடிவமாகவும், மட்டமான மனித உரிமை மீறலாகவும் கருதப்படுகிறது.

அரசியல்வாதிபுமான நெவில் சமரக்கன் ஒத்துழைப்பு வழங்குவார் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் அவரை ஜெயவர்த்தனா பதவி யமர்த்தினார். அவருடைய எதிர்பாராத கரும் எதிர்ப்பு ஜெயவர்த்தனாவையும் அவருடைய சகாக்களையும் வெகுண்டெழுச்செய்தது. கொழும்பு சட்டத் தரணிகள் சங்கத்தின் முன் பேச்சாளராகத் தோன்றிய அமைச்சர் லலித் அத்துலத் முதலி “இப்படியான எதிர்ப்பு மோதல்நிலை இனிமேலும் உருவாக அனுமதிக்கக்கூடாது” என்று பேசினார். அதன்

சிறிலங்காவின் உயர் நீதிமன்றக் கட்டடம்

பின் நீதி அரசர்கள் தெரிவில் சிறிலங்கா ஆட்சியாளர்கள் மிகக் கடுதல் கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்தனர். இன்றைய பிரதம நீதியரசர் மீது பலதரப்பட்ட முறை கேட்டுக் குற்றச் சாட்டுக்கள் சுமத்தப்பட்டாலும் அவருடைய ஜனாதிபதி விசுவாசமும் கீழ்ப்படிவும் அவருடைய பதவியைத் தக்கவைத்துள்ளன. இத் தங்கு தடையற்ற ஒத்துழைப்பு சிறிலங்காவில் நிறைவேற்று அதிகாரச் சர்வாதிகாரத்திற்கு உறுதுணையாக விளங்குகிறது. கட்

வும் இலேசப்பட்டவரல்ல. அவர் பிரதமர் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவுடன் இணைந்து சிறிலங்காவைக் குடியரசாக்கிய 1971ஆம் ஆண்டின் அரசியல் சாசனத்தை உருவாக்கிய வீரராவர். சோல்பரி பிரபு இலங்கைக்கு வழங்கிய அரசியல் யாப்பில் காணப்பட்ட சிறுபான்மை இனங்களுக்கு பாதுகாப்பு வழங்கும் சரத்துக்களை இவர் ஒழித்துக் கட்டினார். இங்கிலாந்தின் பிறிவி கவுன்சில் மேன்முறையீட்டு

மன்றத்திற்கு மனுச் செய்யும் உரித்தையும் அரசியல் சாசனத்தின் மூலம் அகற்றினார். எல்லா வழற்றிற்கும் மேலாக தனது யாப்பின் மூலம் சிங்கள மொழிக்கும், பின்னத்த மதத்திற்கும் முதலிடம் வழங்கினார். இதன்மூலம் பதினாந்து வருடங்களுக்கு முன்பு உதிர்ந்த தத்துவ முத்துக்களை அவர் காற்றில் பறக்கவிட்டார்.

1971, 1978ஆம் ஆண்டு களின் அரசியல் சாசனங்களுக்கு முன்பே இலங்கை நீதி நிரவாகத் துறையில் இனத்தவேஷ விஷ வித்துக்கள் முளைவிட்டுள்ளன. சிங்கள ஆட்சியாளர்களின் ஆபத்த நண்பனாகவும் ஆலோசகராகவும் ஒருகாலத்தில் திகழ்ந்த வவுனியா பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சுந்தரலிங்கம் இறுதிக் காலத்தில் தனது பேரப்பிள்ளைகளுக்கு 'ஈழப்போராட்டம்' என்ற கடிதத் தொகுப்பை எழுதினார். சுந்தரலிங்கத்தின் மூத்த சகோதரரான நாகலிங்கத்திற்கு நிரந்தர பிரதம நீதியரசர் பதவி வழங்கப்படாத தற்கு அவர் தமிழராகப் பிறந்ததே காரணம் என்று அதில் விளக்கம் கூறுகிறார். 1955இல் நாகலிங்கம் ஆளுநர் நாயகமாகப் (GOVERNOR - GENERAL) பதவி வகிக்கும் வாய்ப்புப் பெற்றபோது அவருக்கு அது தற்காலிகமாக மாத்திரம் வழங்கப்பட்டது. நீதி யரசர் பதவியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றபின் கொழும்பு சைவ மங்கையர் கழகத்தின் முன் தோன்றி பின்வருமாறு அவர் பேசினார். "சிங்களவர்களுள்

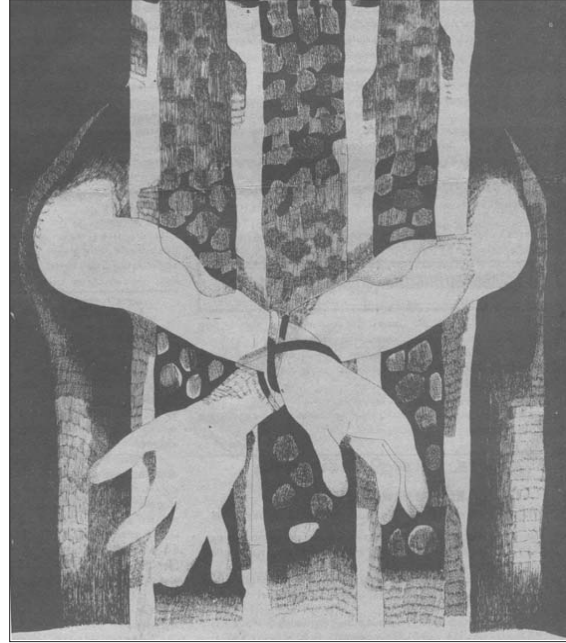
களத்தின் மீதும் ஈழத் தமிழ் மக்கள் நம்பிக்கை இழந்து ஏறத்தாழ அரை நூற்றாண்டாகின்றது. நிறைவேற்று அதிகார அரசு முறை வந்தபின் நீதி நிரவாகம் அரசியல் மயப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாக நீதி நிரவாகம் தனது நம்பகத் தன்மையையும் நடுநிலையையும் இழந்த நிலையில் இன்று இயங்குகின்றது. தமிழ்மக்களுக்கு எதிராகச் சிங்கள ஆயுதப் படைகளும் பொலிசாரும் மேற்கொள்ளும் அத்துமீறல்களுக்கு நீதி நிரவாகம் துணையாகிறது. தமிழ் மக்களுக்கு நேர்மையான, நீதியான சேவை வழங்கும் நிலையில் சிறிலங்கா நீதி நிரவாகம் இன்று இல்லை. தமிழர்களுக்கு காகத் தமிழர்களால் நடத்தப்படும் நீதிச் சேவையின் தேவையை இது உணர்த்துகிறது. சிறிலங்கா நீதிமன்றங்களில் சிங்களவர்களுக்கு ஒருவகை நீதியும் தமிழர்களுக்குப் பிறிதோர் வகை நீதியும் வழங்கப்படுகிறது. இது இன ஒதுக்கல் கொள்கையின் மாற்று வடிவமாகவும், அப்பட்டமான மனித உரிமை மீறலாகவும் கருதப்படுகிறது.

தமிழர்களுக்கு நீதி மறுக்கும் நோக்கில் சிறிலங்கா நீதி நிரவாகமும் சட்டமா அதிபர் திணைக்களமும் கூட்டாக இழுத்தடிப்பு உபாயத்தைக் கையாள் கின்றன. காலம் கடந்த நீதி மறுக்கப்பட்ட நீதி என்பது மேற்கு நாடுகளின் கோட்பாடு JUSTICE DELAYED IS JUSTICE DENIED பத்திரிகையாளர் மயில் வாகனம் நிமலராஜன் படுகொலை நடந்து ஆறு வருடம் கடந்த நிலையில் இன்னும் பொலிஸ் விசாரணைகள் நடப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. ஊரடங்கு உத்தரவு அமுலில் இருந்த இரவு நேரத்தில், இராணுவத் தடை சிறைகளில் அடைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் மீது யாதொரு குற்றமும் சுமத்தப்படவில்லை. பல தமிழர்கள் பொலிஸ் மற்றும் இராணுவத்தால் நிர்வகிக்கப்படும் இரகசிய தடுப்பு முகாம்களில் பல வருடங்களாக வைக்கப்பட்டுள்ளனர். பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு 25 வருடங்கள் சென்றுவிட்டன. இச்சட்டத்தின் 7(2) சரத்தின்கீழ் மேல் நீதிமன்ற விசாரணை முடியும் வரை ஒருவரைக் காலவரையின்றி ஒரு, மஜிஸ்திரேற் தர நீதியாளரின் உத்தரவுபடி தடுத்துவைக்க முடியும். இதைப் பயன்படுத்தி தமிழர்களை வகை தொகையாக சிறிலங்கா நீதிமன்றங்கள் அடைத்து வைத்திருக்கின்றன. இப்போதைய சட்டமா அதிபர் ஒரு தமிழர், "ஒவ்வொரு கைதியின் கோப்புக்களையும் நான் தனித்தனியாகப் படித்துக் கொண்டுருக்கிறேன். அதன்பின்பே விடுதலையாக வழக்கா என்பதை நான் தீர்மானிப்பேன்." என்று கடந்த சில வருடமாக அவர் கூறுகிறார்.

கடந்த சில வருடங்களாகச் சிறிலங்கா நீதி நிரவாகத்தில் பொலிஸ் மற்றும் இராணுவப் புலனாய்வுத் துறையினரின் தலையீடு பெருகியுள்ளது. ஜூன் 06, 2004ஆம் நாள் மட்டு - பொலநறுவை எல்லையில் அமைந்துள்ள ஹிங்குராகொடப் பள்ளத்தி விசாரணை ஒன்றினுள் மறைந்திருந்த கருணா குழு வைச் சேர்ந்த 14 பேர் பொலிசாரால் கைது செய்யப்பட்டனர். அப்போது இவர்களிடமிருந்து ரி56 ரகத் துப்பாக்கிகள், ரி81 ரகத் துப்பாக்கிகள், ரி81 ரக விசேட சுடுகலன்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. இவர்கள் நீதியாளர் முன் நிறுத்தப்பட்டபோது அவர்களிடமிருந்து ஆயுதங்கள் கைப்பற்றப்

படவில்லை என்று பொலிசார் சாதித்தனர். இறுதியில் இவர்கள் யாவரும் சரீரப் பிணையில் விடுவிக்கப்பட்டனர். புலனாய்வுத் துறையினரின் தலையீடு காரணமாக இவர்கள் விடுதலை பெற்றதாக நம்பப்படுகிறது.

இலண்டன் மாநகரில் இயங்கும் தடுத்துவைக்கப்பட்ட தமிழர்களுக்கு உதவும் அமைப்பு (THE TAMIL DETHINEES

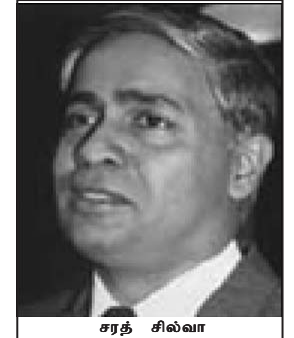
SUPPORT GROUP) என்ற நிறுவனம் வெளியிட்ட 'எம்மை விடுதலை செய்யுங்கள் அல்லது வழக்குத் தாக்குதல் செய்யுங்கள்' என்ற நண்ட அறிக்கைப்படி 2000 வரையிலான தமிழ் ஆண், பெண், சிறுவர்கள், குழந்தைகள் வெலிக்கடை, களுத்துறைச் சிறைகளில் அடைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் மீது யாதொரு குற்றமும் சுமத்தப்படவில்லை. பல தமிழர்கள் பொலிஸ் மற்றும் இராணுவத்தால் நிர்வகிக்கப்படும் இரகசிய தடுப்பு முகாம்களில் பல வருடங்களாக வைக்கப்பட்டுள்ளனர். பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு 25 வருடங்கள் சென்றுவிட்டன. இச்சட்டத்தின் 7(2) சரத்தின்கீழ் மேல் நீதிமன்ற விசாரணை முடியும் வரை ஒருவரைக் காலவரையின்றி ஒரு, மஜிஸ்திரேற் தர நீதியாளரின் உத்தரவுபடி தடுத்துவைக்க முடியும். இதைப் பயன்படுத்தி தமிழர்களை வகை தொகையாக சிறிலங்கா நீதிமன்றங்கள் அடைத்து வைத்திருக்கின்றன. இப்போதைய சட்டமா அதிபர் ஒரு தமிழர், "ஒவ்வொரு கைதியின் கோப்புக்களையும் நான் தனித்தனியாகப் படித்துக் கொண்டுருக்கிறேன். அதன்பின்பே விடுதலையாக வழக்கா என்பதை நான் தீர்மானிப்பேன்." என்று கடந்த சில வருடமாக அவர் கூறுகிறார்.

தமிழர் பகுதிகளில் படுகொலைகள், பாலியல் வன்முறைகளில் ஈடுபடும் சிங்களப் பொலிசாருக்கும் இராணுவத்தினருக்கும் எதிராக அத்தி புத்தாற் போல் சில சமயங்களில் வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்படுவது

துண்டு. அப்போதெல்லாம் தமது வழக்கை சிங்களப்பகுதி நீதிமன்றிற்கு மாற்றும்படி இக் குற்றவாளிகள் தவறாமல் மனுச் செய்வார்கள். தமக்கு பாதுகாப்பு இல்லை, தமிழர் பகுதியில் தமக்கு உயிராபத்து இருப்பதாகத் தமது மனுவில் இவர்கள் குறிப்பிடுவார்கள். சிறிலங்காவின் மேல் முறையீட்டு நீதிமன்றம் இதை ஏற்றுக்கொள்வது வழமை.

அதாவது புனித பிரான்சிஸ் கன்னியாஸ்திரி மடங்களின் ஒன்றிணைப்பு "புத்த சாசனத்தின் இருப்பைப் பலவீனப்படுத்தி விடும்" இந்த வாதத்தை ஏற்றுக் கொண்டு சிறிலங்கா அதியுயர் நீதிமன்றம் ஒன்றிணைப்பிற்குத் தடை விதித்தது. மிகவும் பிற்போக்கான சிங்களப் பெளத்த சிந்தனையால் பிடிக்கப்பட்ட நீதி நிறுவனமாக சிறிலங்காவின் அதியுயர் நீதிமன்றத்தைப் பார்ப்பதில் தவறில்லை. இந்துத்துவப் பெரும் பான்மையினரால் சிறுபான்மை முஸ்லிம்கள் குஜராதத்தில் படுகொலை செய்யப்பட்ட பின் அவர்களுக்கு பொலிஸ் மற்றும் நீதிமன்றப் பாதுகாப்பு மறுக்கப்பட்டபோது, இந்திய உயர் நீதிமன்றம் முஸ்லிம்கள் சார்பில் தலையிட்டது. தெற்கு ஆசிய விவகாரங்களில் இத் தலையீடு ஒரு மைல் கல்லாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் சிறிலங்காவின் அதியுயர் நீதிமன்றம் பெரும் பான்மை இனத்தவரின் குரலாகவும் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளை மறுக்கும் நிறுவனமாகவும் இடம்பெறுகிறது.

சிறிலங்கா நீதி நிரவாகத்தை சிங்கள மக்களும் விமர்சிக்கத் தொடங்கிவிட்டனர். இவ் வரும் ஜூலை மாதம் கண்டி அக்குறணை பிரதேசசபை கேட்போர் கூடத்தில் நடந்த அரச அதிகாரிகளுக்கான கருத்தரங்கில் பேசும்போது இலஞ்ச ஆணைக்குழுவின் பணியாளர் நாயகம், கே.ஏ.சந்திர ரத்தினா 'இலங்கையில் இலஞ்சம் பெறுவதில் பொலிஸ் திணைக்களம், சுகாதார சேவைகள், நீதி நிரவாகம் என்பன முன்னிலையில் இருப்பதாகத் தெரிவித்தார். தன் மனிதர்களின் தவறுகளால் சிறிலங்கா நீதி நிரவாகம் பிடிக்கப்

பட்டுள்ளதாகக் கூறுவதைவிட முழுக் கட்டமைப்பும் சீரழிந்து விட்டதாகக் கூறுவதே மிகப் பொருத்தம். சுயாட்சியின் சின்னமாக விளங்கும் தமிழீழ நீதிமன்றங்களில் இக் குறைபாட்டைக் காணமுடியாது. சிறிலங்கா நீதி நிரவாக விழ்ச்சிக்கு 1978ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பு காரணமாகிறது. தமிழீழ மக்கள் சார்பில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் வெளியிட்ட இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகாரசபை யோசனைகளின் 10ஆம் சரத்தில் நீதியாளர்களின் சுயாதீனம் விசேடமாக வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. நீதித்துறையைப் பொறுத்தவரில் இதை மேற்கூறிய யோசனைகளின் அடிக்கியமான அம்சமாகக் கருதலாம்.

தமிழர்களுக்கு நீதி மறுக்கும் நோக்கில் சிறிலங்கா நீதி நிரவாகமும் சட்டமா அதிபர் திணைக்களமும் கூட்டாக இழுத்தடிப்பு உபாயத்தைக் கையாள் கின்றன. காலம் கடந்த நீதி மறுக்கப்பட்ட நீதி என்பது மேற்கு நாடுகளின் கோட்பாடு - JUSTICE DELAYED IS JUSTICE DENIED

தமிழர்களும் ஒன்றாக வாழ முடியாத கட்டம் வந்துவிட்டது. பாதை விலகவேண்டிய கட்டமாகிவிட்டது. சட்டத்துறை மொழியில் இதைச் சட்ட அங்கீகாரம் பெற்ற மணமுறிவு எனலாம்" நாகலிங்கத்தின் இப்பேச்சு 1956இல் நடைபெற்றது.

சிறிலங்காவின் நீதி நிரவாகத்தின் மீதும் அரசு தரப்பில் வழங்குத் தாக்கல் செய்யும் பிரிவான சட்டமா அதிபர் திணைக்

— வீரமுனைப் படுகொலை —

கிழக்கு மாகாணத்தின் தென் கோடியில் நீண்ட பாரம்பரியத்தைக் கொண்டிருந்த வீரமுனை எனும் அழகிய தமிழக கிராமத்துக்கு காலடி எடுத்து வைத்தபோது அங்கு கடந்தகால இன அழிப்பின் வடுக்கள் நன்றாகப் புலப்பட்டது.

மிடையே இராணுவத்தினரால் துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் தீர்க்கப்பட்டவண்ணமிருந்தன.

நேரம், காலை 7.00 மணி. திடீரென கிராமத்தினர் சிங்கள இராணுவத்தினரும், முஸ்லிம் காதையர்களும் புகுந்தனர். வீடு வீடாகச் சென்ற மக்கள் அனைவரையும் கோயிலுக்குள் செல்லுமாறு விரட்டினர். வீடு

காரைதீவுக் கிராமத்திற்குள் நழைந்த மக்களுக்கு, பாடசாலை அகதிமுகாமாக மாறியது. ஆனால் அந்த அகதிமுகாம் வெறியர்களின் கொலைமுகாமாக மாறுமென அவர்கள் சிந்தனையுடைய நினைக்கவில்லை.

கிராமத்தில் இருந்து அழைத்துச் செல்லப்பட்டவர்கள் கொலைசெய்யப்பட்டு ஒருமாதம் கூட ஆகவில்லை. அடிமாதம் 4ஆம் திகதி காரைதீவு அகதிமுகாம், காரைதீவு வீசேட அதிரடிப் படையினரால் சுற்றி வளைக்கப்பட்டது. அங்கிருந்த 15 ஆண்கள் கைதுசெய்த இழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட மறுநாள் உறவுகள் அவர்களைத்தேடி காரைதீவு அதிரடிப்படை முகாமுக்குச் சென்ற வேளை "நாங்கள் அப்படி ஒருத்தரையும் நேற்றுக் கைது செய்யவில்லை. நீங்கள் வேறு எங்காவது போய் பாருங்கள், இங்கு நிற்கவேண்டாம். நின்றால் சுட்டு வீடுவோம்" என அதிரடிப் படையினர் அம்மக்களிடம் அச்சுறுத்தி விரட்டியடித்தனர். அழகு புலம் பிய மக்கள் அகதிமுகாம் திரும்பினர். மீண்டும் 10ஆம் திகதி

இன்னும், 1990 ஆவணி, 11ஆம் திகதி சவளக்கடை இராணுவ முகாமருகாகச் சென்றபோது பிடித்துச் செல்லப்பட்டு கொல்லப்பட்ட 40 பேர், 12ஆம் திகதி கொண்டுவெட்டுவான் முகாமிலிருந்து வந்த இராணுவத்தினரால் வீரமுனைக் கிராமத்தினர் வைத்துக் கொல்லப்பட்ட 40 பேர், அன்றைய சம்பவத்தில் காயமடைந்து அம்பாறை மாவட்ட வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தவரை வைத்தியசாலையினுள் எவிய பிடிக்கப்பட்டு, கொண்டுவெட்டுவான் முகாமருகில் கொண்டுசெல்லப்பட்டு கொல்லப்பட்டு எரிக்கப்பட்டவர்கள் என வீரமுனைக் கிராமம் நூற்றுக்கணக்கில் தன் எல்லா உறவுகளையும் இழந்த போனது.

1960ஆம் ஆண்டுமுதல் 1991ஆம் ஆண்டு வரை சிங்கள இராணுவத்தினராலும் சில முஸ்லிம் கும்பல்களாலும் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட இன அழிப்பு நடவடிக்கைக்கு இக்கிராமம் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தது. வான் வெட்டுக்கும், சுத்திக் குத்துக்கும், துப்பாக்கி வேட்டுக்கும் மத்தியில் வளத்தாப்பிட்டு, வீரச்சோலை, மல்லிகைத்தீவு, மல்வத்தை போன்ற கிராம மக்கள் நாளாந்தம் சொல்லவொண்ணாத துயரங்களை அனுபவித்த வந்தனர்.

அம்பாறை மாவட்டத்தில் வளங்கொழிக்கும் சில தமிழக கிராமங்களை பார்க்கும் போது சகிக்கமுடியாத பேரினவாத அரசு எப்படியாவது இக் கிராமங்களை அருகிருக்கும் சிங்களக் கிராமங்களோடு இணைத்துவிட வேண்டுமென பல திட்டங்களைத் தீட்டி அரசு கூலிப் படைகளையும் சில முஸ்லிம் கும்பல்களையும் ஏவியிட்டனர்.

1960ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் இருந்தே இக்கிராமத்தில் இனவாதிகளின் நிறல்படரத்தொடங்கியது. அன்றிலிருந்தே மக்கள் தப்பியோடுவதும் திரும்பி வருவதாமாய் தினமும் துன்பத்தைச் சமந்துவந்தனர். அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள கொண்டுவெட்டுவான் முகாமிலிருந்த இராணுவத்தினரையும், அயல் கிராமங்களைச் சூழ இருந்த சில முஸ்லிம் காதையர்களையும் பயன்படுத்தி வீரமுனைக் கிராமமக்களை கொன்ற இவ்வளங்கொழிக்கும் கிராமத்தினை சிங்களக் கிராமங்களுடன் இணைத்துவிடவேண்டும் என்று அப்போதைய அட்சியில் இருந்த பேரினவாத அரசு திட்டம் ஒன்றைத் தீட்டி அதற்கான சந்தர்ப்பத்தையும் எதிர்பார்க்கக் கொண்டிருந்தது.

நிராமலன்

1990ஆம் ஆண்டு, ஆனிமாதம் 20ஆம் திகதியே இந்த மக்களுக்கு இக் கிராமத்தில் வாழும் இறுதி நாளாக இருக்கவேண்டும் என்று சிங்களத்தால் நான் குறிக்கப்பட்டது. அன்று அதிகாலை 5.30 மணிபயனவில் வீரமுனை, வீரச்சோலை, வளத்தாப்பிட்டு போன்ற தமிழக கிராமங்களைச் சுற்றி இடையிடையே வெடிச்சத்தங்கள் கேட்கத் தொடங்கின. மக்கள் ஏதோ ஆபத்து நடக்கப் போகின்றது என்று உணர்ந்தகொண்டனர். கொண்டுவெட்டுவான் இராணுவமுகாம் இராணுவத்தினராலும், அயல் கிராமங்களைச் சேர்ந்த சில முஸ்லிம் காதையர்களாலும் இக்கிராமங்கள் சுற்றிவளைக்கப்பட்டிருந்தன. அக்கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் வெளியேறாதவாறு இடை

களில் தனிமையில் இருந்தால் ஏதாவது நடந்து விடும் என்ற அச்சத்தில் மக்கள் அனைவரும் நான் முந்தி நீ முந்தி என வீரமுனைப் பின்னையார் ஆலயத்தை நோக்கி பீதியுடன் விரைந்தனர். அம்மக்களிலிருந்து சுமார் 60 பேர் வரையான ஆண்களை படையினர் தெரிய செய்தார்கள். இவர்களைக் கைதுசெய்த வீசாரணை

செய்வதற்காக என அழைத்துச் சென்றனர்.

சீதைக்கப்பட்டதொரு ஊரின் வாழ்வு

அவர்களைக் கொண்டுசென்ற சிறிது நேரத்தின் பின் சமர்ந்துரைக் காட்டுக்குள் தீ பற்றி எரிந்தது. கரும்புகையுடன் எழும்பிய தீயிணைக் கண்ட கிராம மக்கள் அல்லோல கல்லோலப்பட்டு கதறி அழுகினர். அந்த 60 அப்பாவீ உயிர்களையும் உயிரோடு எரியும் நெருப்பிலே எறிந்தார்கள். ஓடியவர்கள் துப்பாக்கியால் சுட்டு நெருப்பில் தூக்கி வீசப்பட்டார்கள். இந்நடவடிக்கையில் சில முஸ்லிம் காதையரும் மிக மும்முரமாக நின்றார்கள்.

அந்த 60 உயிர்களையும் பொசுக்கியும் இராணுவத்தினர் கொலைப்பசி ஆறவில்லை. ஒரு வாரம்கூட ஆகவில்லை. மீண்டும் வீரமுனைக் கிராமத்திற்குள் நழைந்த 58 அப்பாவியப் பெருமக்களை கைதுசெய்து கொண்டுவெட்டுவான் கிராமத்திற்கு அருகில் அவர்களை அவ்வாறே சுட்டுக்கொன்ற தீயிலிட்டு எரித்தார்கள். இனியும் இக்கிராமத்தில் இருந்தால் இனவெறியர்கள் அனைவரையும் வேட்டையாடி விடுவார்கள் எனப் பயந்த கிராம மக்கள் கையில் எடுத்த பொருட்களோடு காரைதீவுக் கிராமத்தை நோக்கி தப்பியோடினார்கள்.

அகதிமுகாமுக்குள் நழைந்த அதிரடிப் படையினர் 13 ஆண்களைப் பிடித்தார்கள். அப்போது உறவுகள் கதறி அழுக "ஐயா, முதலும் எங்கு பின்னாக கொண்டுபோனீங்க. இன்னும் அவங்கட முடிவு என்னெண்டு தெரியாதது. இவர்களையும் அப்படி கொண்டுபோகாம விட்டுடுங்கள், நாங்கள் அகதிகளாய் வந்திருக்கிறோம் ஐயா" என மண்டபடினர். அவர்களின் மன்றாட்டங்களுக்கும் கதறல்களுக்கும் துப்பாக்கிகள் தான் பதில் கூறின. அவ்விடத்தில் வைத்தே அம்முகாமிலிருந்த மக்கள் தலையிவம், முதுகிவம் தாறுமாறாய் தாக்கப்பட்டனர்.

இறுதியில் அன்றைய பொழுதில் கைது செய்யப்பட்டவர்களுடன், முதலில் கைது செய்யப்பட்டவர்களுமாக மொத்தமாக 28பேரும் காரைதீவு வீசேட அதிரடிப்படையினரால் சித்திரவதை செய்து சாகடிக்கப்பட்டனர். அதேமாதம் 26ஆம் திகதி கொண்டுவெட்டுவான் முகாமிலிருந்து வந்த படையினர் மல்வத்தை, வீரமுனைக் கிராமங்களைச் சேர்ந்த 10 பேரைக் கைதுசெய்து சென்றனர்.

அவர்களின் முடிவு இன்றுவரை என்னவென்றோ தெரியவில்லை.

வீரமுனையில், ஆனிமாதம் ஆரம்பித்த இன அழிப்பு நடவடிக்கை ஆவணிமாதத்தில் உச்சக்கட்டத்தை தாண்டியிருந்தது. ஆவணிமாதம் 08ஆம் திகதி சிங்களப் படையினருடன் இணைந்து சிங்கள ஊர்காவல் படையினரும் அயல் கிராமங்களைச் சேர்ந்த சில முஸ்லிம் காதையரும் பிற்பகல் 4.00 மணிபயனவில் திடீரென கிராமத்திற்குள் நழைந்தனர். கண்களில்பட்ட 10 பேர்வரை பிடிக்கப்பட்டு, பிடித்த இடத்திலேயே கண்டதுண்டமாக வெட்டிக் கொல்லப்பட்டனர்.

இன்னும், 1990, ஆவணி 11ஆம் திகதி சவளக்கடை இராணுவ முகாமருகாகச் சென்றபோது பிடித்துச் செல்லப்பட்டு கொல்லப்பட்ட 40 பேர், 12ஆம் திகதி கொண்டுவெட்டுவான் முகாமிலிருந்து வந்த இராணுவத்தினரால் வீரமுனைக் கிராமத்தினர் வைத்து கொல்லப்பட்ட 40 பேர், அன்றைய சம்பவத்தில் காயமடைந்து அம்பாறை மாவட்ட வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தவரை வைத்தியசாலையினுளேயே பிடிக்கப்பட்டு, கொண்டுவெட்டுவான் முகாமருகில் கொண்டு செல்லப்பட்டு கொல்லப்பட்டவர்கள் என வீரமுனைக் கிராமம் நூற்றுக்கணக்கில் தன் எல்லா உறவுகளையும் இழந்தே போனது.

தென்தமிழ்முத்தின் எல்லாப் படுகொலைகளையும் போலவே நாட்கணக்கில், வாரக்கணக்கில், மாதங்களாக நடந்த வீரமுனைப் படுகொலைக்கு இன்றுவரை எந்த நியாயமும் கிடைக்காமலேயே போனது. எஞ்சியது இன்றும் அச்சத்துடன், தம் ஊரிலிருந்து பெருமளவில் விரட்டப்பட்டும் அவலவாழ்வு வாழும் வீரமுனை மக்களின் நியாயத்திற்கான பெருங்குரல் மாத்திரமே.

காகிகாருக்கு கட்டுமரம்

முகாமுக்கு வந்து சேர்ந்தபோது நன்றிவாகியிருந்தது. முகம் கழுவுவதற்கு கிணற்றடிக்குச் சென்றான். கண்களில் தண்ணீர் பட்டதும் கண்கள் எரிந்தன. முகத்தைத் துடைத்துவிட்டு அன்றைய நாட்குறிப்பை எழுதினான். உடல் அடித்துப் போட்டதுபோல அலுப்பாக இருந்தது. படுக்கைக்குப் போனபோதும் அவனுக்கு நித்திரை வரவில்லை.

விழுப்புண்ணடைந்து, பரலைணை போராளிகளின் முகாமுக்குப் போயிருந்தான். முடிந்தவரை அவர்களுக்கான உணவுப்பொருள் வழங்கவில்லை கவனமெடுத்தபோதும் சில நாட்களாக கறிக்கு மீன் வழங்கமுடியவில்லை.

கடற்படையின் தொடர்ச்சியான தாக்குதல்களோடு காலநிலையும் பாதகமாக இருந்ததால் சில நாட்களாக மீனவர்கள் கடலுக்குப் போவது அரிதாகிப் போயிற்று. கடலுக்குப்போன மீனவர்களுக்கும் கறிக்குக்கூட மீனில்லாத நிலையானது.

நாளைக்கு எப்படியும் அவர்களுக்கு மீன் வழங்கவேண்டுமென்ற முடிவோடு உறங்கிப்போனான். மணிக்கூட்டின் அலரம் அடித்தபோது விழித்துக் கொண்டான். அதிகாலை ஐந்து மணியாகியிருந்தது. கடற்கரைக்குப் புறப்பட்டான். கடற்கரையை அடைந்தபோது கடலுக்குப் போயிருந்த பெரும்பாலான கட்டுமரங்கள் கரைக்கு வந்திருந்தன. மீனெதுவும் படவில்லை. மீனவர்கள் சோகமே உருவாக வழிபலகையை தோளில் வைத்தபடி வீட்டுக்குத்

திரும்பிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இன்னுமொரு கட்டுமரம் மட்டும் கடலில் தெரிந்தது. அவன் அதனை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தான்.

சின்ன வயதிலிருந்தே கடற்கரையென்றால் அவனுக்கு நன்றாகப் பிடிக்கும். பள்ளிக்கூடத்தில் கட்டுரை எழுதச்சொன்னால் அவன் எடுக்கும் தலைப்பு கட்டுமரக் காட்சிதான்.

ஆனால் இப்போது கடற்கோலங்களை அவனால் இரசிக்க முடியவில்லை. வேதனைப் பெருமூச்சு வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. கடந்தகால கடல்விழா நினைவுகளும் இடையிடையே வந்துபோயின.

தூரத்தே உடைந்த கட்டுமரங்களும் சிதைந்த குடிசைகளும் தெரிந்தன. விறகுத் தடிகளும் மெலிந்த உருவங்கள் அசைந்துகொண்டிருந்தன. அவற்றைத் தொடர்ந்து பரக்க மனமற்றவனாய் கடலில் தெரிந்த கட்டுமரத்தைப் பார்த்தான்.

கட்டுமரத்தைத் தாண்டி கடற்புலிகளின் படகொன்று விரைந்துகொண்டிருந்தது. கட்டுமரம் கரைக்கு திரும்பிக்கொண்டிருந்தது. காகங்கள் சில கட்டுமரத்தை கண்காணும்படி பறந்து அமர்ந்தன. அவனுக்குள் சற்று நம்பிக்கை துளிர்ந்தது.

சிறிதளவு மீன் பட்டிருந்தது. அவ்வளவு மீனையும் வாங்கினால்த்தான் அந்த முகாமுக்கு கொடுக்கலாம். அது சாத்தியப்படாது என நினைத்தவன் சேர்வோடு திரும்பி நடந்தான்.

கட்டுமரக்காரர் கூப்பிட்ட குரல் கேட்டு கட்டுமரத்தடிக்கு வந்தான். இருந்த மீன் எல்லாவற்றையும் அவர் அவனிடம் தந்தார்.

“அப்ப உங்களுக்குக் கறிக்கு?” - அவன் அவரைப்பார்த்துக் கேட்டான்.

“நாங்கள் நெடுக சாப்பிடுறானாங்கள்தானே. இண்டைக்கு மரக்கறியைச் சமைப்பம்”

அவர் புன்னகையோடு சொன்னார். அவன் மீனுக்குரிய பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு விடைபெற்றான். கடற்கரை மணலில் சிறிய நண்டுடன் கிளித்தட்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்தன.

ஆ.ந. பொங்கோ

பதிர்ப்படாத பழுவூழி

(06ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வழிநடத்தும் பொறுப்பினை எடுத்துச் சில வரங்களின் பின், ஒருநாள் அவரிடம் 'வேண்டிக் கட்டிக்கொண்டு' இப்படித்தான் என்னிடம் கூறினான்.

“ஒவ்வொரு போராளியும் பொறுப்பாளராய் வருமுன் சில மாதங்களினாலும் - அவருக்குப் பக்கத்திலே நிற்கவேணும் - அப்பதான் அவருடைய எதிர்பார்த்துக்கையை விளங்கிக்கொண்டு பெரியளையும் வழிநடத்துவீனும், தங்களுக்கும் வழிநடத்துவீனும்.”

அவனின்ர வாகன ஓட்டத்தைப் பற்றியும் சொல்லத்தான் வேண்டும். வாகனம் வலம், இடம் என சின்ன ஆட்டத்தோட வேகமாய் வருகிறதண்டால் அவன்தான் ஓடிவாறான் என்று ஊக்கிகிறது அவ்வளவு சிரமமான விடயமல்ல.

“மாட்டின்ர நாணயத்தைப் பிடித்த கை 'ஸ்டீரறிங்' (STEERING) பிடித்தால், இப்படித்தான் வாகனம் ஆடி ஆடி வரும்” என்ற லைப்.கேணல் கோபி கிண்டலடித்தால் “பூ... இதை இன்னொருத்தர் சொன்னால் கேட்கலாம்” என மறுத்தான் போட்டு விடுவான்.

ஒரு சமயம் புலனாய்வுத்துறைப் பொறுப்பாளர் அவனது கிராமப் பக்கம் வந்தவேளை அவனது வீட்டில்தான் மதியச் சாப்பாடு.

இந்தச் செய்தியை அவனது காதில் நான்தான் போட்டது.

“அம்மா நல்லாச் சமைச்சவவே, உறைப்பை சற்று கூடுதலாய்ப் போட்டிப்பாவே, சோறு என்ன அடிப்பிடிக்காமல் இருந்திச்சோ?” அவனது ஆதங்கம் எனக்கும் புரிய அதிகேறும் எடுக்கவில்லை.

உண்மையிலே என் வாழ்நாளில் அவனது அம்மாவின் கைபட்ட சமையலைவிட உருசயான சாப்பாட்டை இன்னும் கண்டதில்லை. எண்டாலும் “சமையல் அவ்வளவு வாய்ப்பில்லைத்தான்” என்ற வாய்யை வேண்டுமென்றே அவனுக்குச் சொன்னேன்.

“நீ இயக்கத்துக்குப் போய்த்தான் சமையல் படிச்சனீ. நீ

பிறக்கிறதுக்கு முதலே நான் சமையல் படிச்சனான்” இப்படித்தான் தாயிடம் பின்னொரு நாளில் அவன் வேண்டிக் கட்டியதாய்க் கேள்வி.

பிற்காலத்தில் புலனாய்வு நிர்வாகப் பணிகளினுள் உள்ளிவாங்கப்பட்டான். வன்னிக்கும்

யாழ்ப்பாணத்துக்கும் இடையேதான் அவனது பணி.

அச்சமயம் யாழ்ப்பாணத்திலே

ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

1996, யாழ்ப்பாணம் பிள்ளைப்பேட்டை பிள்ளைப்பேட்டை எதிர்த்து அதிர்த்தி வைத்தியம் கொடுக்கவும் - புலிகளின் பலம் எதுவென நிரூபிக்கவும் - நீண்ட கட்டுறொடர் ஒன்றினைக் கைப்பற்றவும் திட்டமிடப்பட்ட முல்லைச் சிங்களப் படைத்தளம் மீதான ஓயாத

அலைகள் - 01 தாக்குதல் நடவடிக்கைக்கான பயிற்சிகள் ஆரம்பமாகியிருந்த வேளை. இரகசிய பயணம் ஒன்றிற்கான

களம் திறந்த பொழுதில் எதிரியின் கரும் எறிகணை வீச்சில் - எறிகணை ஒன்று அவனருகே வெடிக்க அவன் எடுத்துச் சென்ற 'ரோப்பிற்றோ' (Torpedo) அவனுடன் சேர்ந்தே வெடிக்க தடைகளுடன் அவனது உடலும் தகர்ந்து போயிற்று.

பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த வன்னியைச் சொந்த இடமாகக்கொண்ட ஒரு போராளி, வன்னியில் உள்ள தன் தங்கையை பாடசாலை ஒன்றில் சேர்ப்பதற்குக் கதைத்துவிட்டு வருங்கள் என்பதை மட்டுமே சொல்லிவிட, அவளைப் பாடசாலையில் சேர்த்துவிட்டு அந்தச் செய்தியை தொலைத்தொடர்பு சாதனத்தினூடாக அறிவித்த அவனது செயல் போராளிகளுடனான நேசத்துக்கு

ஆவணங்களை தயார்செய்து கொண்டிருந்த அவனும் சண்டையின் முக்கியத்துவம் கருதி, புலனாய்வுத்துறைத் தாக்குதல் படைமையினுள் உள்ளிவாங்கப்பட்டான். “பயிற்சி” நினைச்சுப் பார்த்த முடியாத அப்படி ஒரு கரும் பயிற்சி. சில மாதங்கள் நீண்டபயிற்சி. பல படைணிகள் ஒன்று சேர்ந்திருந்த தளத்தில் புலனாய்வுத்துறைப் படைமையினும்

பயிற்சியில் முன்னணிவகிக்க

ஊக்கியானவர்களுள் அவனும் ஒருவன்.

வட்டுவாகல் பாலத்தின் வலதுபக்க முன்னணி காவலரணின் தடையுடைய உட்கும் அணி ஒன்றின் பொறுப்பாளர் அவன்.

18.07.1996 அதிகாலை முதலில்

சண்டையைத் தொடங்கும் அணிகளில் அவனது அணியும் ஒன்று.

களம் திறந்த பொழுதில் எதிரியின் கரும் எறிகணை வீச்சில் - எறிகணை ஒன்று அவனருகே வெடிக்க அவன் எடுத்துச் சென்ற 'ரோப்பிற்றோ' (Torpedo) அவனுடன் வெடிக்க தடைகளுடன் அவனது உடலும் தகர்ந்து போயிற்று. வெற்றிக்காக உழைத்து - அந்தச் செய்தியைக் கேட்கமுன் வீரச்சாவனைத் தழுவிய ஆயிரமாயிரம் மாவீரர்களினுள் அவனும் ஒருவன் ஆனான்.

அவனது உடல் அடையாளமின்றிப் போனதால், அவன் உயிர்தீர்த்த இடத்திலிருந்து இரப்பூப்படி, கோல்சர், இன்னும் சிறுநீர்களை தேடித்தேடி எடுத்த அவனது தந்தை அவன் போராட என்று புறப்பட்டவன் தன் கடமையை முடித்து விடு வருவான்” என்ற நம்பிக்கையுடன் இருக்க, அவனது படத்துக்கு விளக்கேற்றச் சென்றால், பல்லி சொல்லித் தடுப்பதாக அம்மா சொல்லுறா.

“குறி” சொல்பவன் ஒருவன் அண்ணன் உயிருடன் இருப்பதாகவும் மற்றொருவன் ‘இல்லை’ என்றும் மாற்றியறி சொல்வதாக அன்புத் தங்கை சொல்கிறாள்.

அவன் இன்னமும் அவர்களுள் ஒருவனாக வாழ்கின்றான். அதனால்தான் இன்னும் அவர்களால் அவனது இழப்பை ஏற்க முடியவில்லை.

நான், மாவீரர் நான் என்று அவனது உடலை விதைத்த, கிளிநொச்சி துயிலும் இல்லம் சென்றேன் - அவனுக்கு விளக்கெரிக்க நிறையப்பேர் நின்றுார்கள். அவனது பெற்றோரைத் தவிர.

அமைதிக்கு அவமானம்

தராதத்தையும் கொண்டாத, எத்தகைய தாழ்த்த தகுதிகளு மற் று ஒரு காதையர் கூட்டம் ஐ.நா அமைதிப் பணிக்காகத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருப்பதை சிறிலங்காப் படையினரின் கொடூரங்களை அனுபவித்த, அறிந்த எவராலும் எவ்வகையி லும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

இனப்படுகொலை, கொடூர சித்திரவதைகள், கூட்டுப் பாலியல் வல்லுறவு, குறையாடல், ஆட்கடத்தி காணாமற் போகச்செய்தல் என மனிதகுலத்திற் கெதிரான அத்தனை கொடூர குற்றங்களையும் புரிந்தள்ள, புரிந்துவரும் ஒரு குற்றக் கும்பலை ஐ.நா தனது அமைதிப்பணியில் இணைத்திருப்பது அதன் ஒட்டுமொத்தப் பணிகளுக்கே களங்கம் கற்பித்ததற்கு ஒப்பாகும்.

இலங்கைத் தீவில் இதுவரை 60,000ற்கு மேற்பட்ட அப்பாவித் தமிழ்மக்கள் சிறிலங்காப் படைத்தரப்பால் படு கொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர் என்பது, ஆதாரபூர்வமாக அறிக்கையிடப்பட்டுள்ளது. தமிழர்கள் அமைதிவழியை அன்றி வேறெதையும் அறியாதவர்களாக இருந்த ஐம்பதுகளில் இருந்தே இப்படுகொலைகள் மிக நுட்பமாக திட்டமிட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இனக் கலவரங்களாக, உடும்பின்குளமாக, வந்தாறுமுலை பல்கலைக்கழக மாக, சத்துருக்கொண்டானாக, கொக்கட்டிச் சோலையாக, குமாரசுரமாக, ஒதியமலையாக, நவாலித் தேவாலயமாக, குமுதினிப் படகாக, வல்வை நூல்திலையமாக... என நீண்டு செல் லும் கொலைக்களங்கள் சிறிலங்காப் படைத் தரப்பின் இனக் கொலை வெறித் தனத்தை எடுத்துக்காட்டி நிற்கின்றன.

காரணம் எதுவுமின்றி வயது, பால் வேறுபாடின்றி ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டு சிறைக் கூடங்களில் அடைக்கப்பட்டனர். அதில் அனைக் “காணாமற் போனவர்கள்” என பட்டியலிடப்பட்டனர். கைதுசெய்யப்பட்டவர் கள் வருடக்கணக்கில் விசாரணைகளின்றித் தடுத்து வைக்கப்பட்டு கொடிய சித்திரவதைகளுக்கு உள்ளாக்கப் பட்டனர். பூசா, வெலிக்கடை, மகசின் என தடுப்பு முகாம் களை நிறுவி புதிய புதிய சித்திரவதை முறைகளையும், சித்திரவதைக் கருவிகளையும் அப்பாவிகளின் மேல் பரிசோதித் துப் பார்த்ததும் இந்த சிறிலங்காப் படைத்தரப்பே. வைத்திய பரிசோதனைகள் தந்த ஆதாரபூர்வமான தகவல்கள் மாண்ட குலத் தையே வெட்கித் தலைகுனிய வைக்கக் கூடியளவு கொடுமையானவையும், கீழ்தரமானவையுமாகும். இன்றும் இந்தத் துன்பங்களுக்கும், சிறுமைகளுக்கும் முகம்கொடுத்த பலர் உயிருள்ள சாட்சிகளாக எம்மிடையே உள்ளனர்.

சிறிலங்காப் படைத்தரப்பால் பெண்ணினத்திற் கெதிராக இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகள் கொஞ்சமல்ல. கண வனைக் கண்முன்னே கொல்லல், கூட்டுப் பாலியல் வல்லுறவு

கள், சித்திரவதைகள், அங்கச் சிதைப்புக்கள், கொலைகள் என பெண்கள் சிதைத்துச் சீரழிக்கப்பட்டார்கள். கர்ப்பிணிப் பெண்ணின் வயிற்றைக் கழித்து இன்னும் பிறக்காத சிசுவை நசுக்கிக் கொல்லும் சம்பவங்கள் கூட இங்கு சாதாரணமாக நடைபெற்றன. பாடசாலை மாணவி கிருசாந்தி (இவரைத் தேடிச்சென்ற தாய், சகோதரர், மற்றும் அபலன்டீடார் படையின ரால் கொல்லப்பட்டமை நாம் அறிந்ததே) குடும்பப் பெண் கோணைஸ்வரி, கோகிலாம்பாள் ஆகியோருக்கு நிகழ்ந்த கதி ஊடகங்களில் வெளிச்சத்திற்கு வந்தபோது மாண்டே தலை குனிந்துகொண்டது. நிக்கத்தியான எத்தனை பெண்கள் இவ்வாறு இச் சிங்களப் படையினரால் சிதைக்கப்பட்டிருப்பார்கள். கோணைஸ்வரியை கூட்டு வல்லுறவிற் று உட்படுத்திய பின் சிங்களப் படைத்தரப்பு கடைக்கும்பல் அவரின் பிறப்புறுப்பில் கைக்குண்டை வெடிக்கவைத்துக் கொலைசெய்த கொடூரம் அவர்களின் வெறித்தனத்தின் தன்மையை வெளிக்காட்டப் போதுமானது.

இன்றும் காணாமற்போனோர் என்ற பட்டியலினுள் அடக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்களில் நூற்றுக் கணக் கானவர்களின் எலும்புக்கூடுகள், எச்சங்கள் செம்மணி, மிருக வில், கிளிநொச்சி என கோணும் இடங்களிலெல்லாம் தொடர்ந்தும் வருகின்றன. சர்வதேச கண்ணிவெடி தடை ஒப்பந் தத்தில் கைச்சாத்திட இதுவரை மறுத்துவரும் சிறிலங்கா தனது படைத்தரப்பினர் மூலம் இலட்சக் கணக்கான கண்ணி வெடிகளை தமிழர் வாழ்விடங்களில் புதைத்துவைத்துள்ளது. இதன் விளைவாக நூற்றுக் கணக்கான அப்பாவித் தமிழர்கள் உயிரிழந்தும் ஆயிரக்கணக்கானோர் அங்கவீரர்க்கப் பட்டிருப்பதும் ஆதாரபூர்வமானவையே.

மனிதகுல மேம்பாட்டிற்கு ஆணியேராக விளங்கும் கல்வி, கலாச்சார பண்பாட்டு விழுமியங்களை தமிழர் தாய

- காரை -

கத்தில் சிதைத்து அழிப்பதில் சிறிலங்காப் படைத்தரப்பு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளை நாடறியும். தென்னாசியா விலேயே மிகச் சிறந்த நூலகமாக விளங்கிய யாழ்.நூலகம், இக் காதையரால் தீயிட்டு எரித்து சாம்வலாக்கப்பட்டது. பாடசாலைகள் குண்டுவிசி அழிக்கப்பட்டன. பல படைத் தளங்களாயின. நாகர்கோவில் பாடசாலையில் அந்தப் பிஞ்சு மாணவர்களுக்கு நடந்த கோரம்... எத்தனை சிறுவர்கள் உடல் சிதறிச் செத்தார்கள். வழிபாட்டடங்களைக்கூட இவர்கள் தகர்த்தெறியத் தயங்கவில்லை. நூற்றுக்கணக்கான கோயில் கள், தேவாலயங்கள் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. அநேகமானவை வழிபாட்டிற்கு மறுக்கப்பட்டன. மேலும் தமிழர் தாயகத்தில் போதைப்பொருள் பாவனையை திட்டமிட்டு பரப்பியதும், ஆபாசப் படங்களை ஆயிரக்கணக்கில் உலவிட்டதும் இந்தச் சிறிலங்காப் படைத்தரப்பே என்பதையும் சுட்டிக்காட்டல் அவசியம்.

இத்தகைய கொடூர குற்றச்செயல்களை சிங்களப் படையினர் இப்போது தமிழருக்கு எதிராக மட்டுமே செய்கின்றார் கள் என நாம் அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாது. தமிழினத்தின் மீது கொடூரங்களைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டு பழகிப்போன இவர் களுக்கு வெறித்தனம் இன்று ஒரு உடன்பிறந்த இயல்பாகவே உருவெடுத்துவிட்டது. இன்று சிறிலங்காப் படையினர் தமது சொந்த இனத்தைக்கூட கொன்றொழிக்கத் தயங்காத கொடியவர் களாக உருவெடுத்துள்ளனர்.

A senior military officer confided to the Sunday leader that around 300 to 400 men identified as belonging to special forces teams in Sri Lanka army have been trained to killed without restrain.

- Fredica Janz -

சிறிலங்கா இராணுவத்தில் விசேட படைக் குழுக்களின் உறுப்பினர்கள் என இனங்காணப் பட்ட 300-400 வரையான ஆட்களுக்கு கட்டுப்பாடின்றிக் கொலைசெய்வதற்கு பயிற்சிய யளிக்கப்பட்டிருப்பதாக சிறிலங்கா உயர் இராணுவ அதிகாரியொருவர் சண்டே லீடருக்குத் தெரிவித் தார்.

- சிறிலங்காவிலிருந்து வெளிவரும் சண்டே லீடர் பத்திரிகையின் கட்டுரையாளர் பிரதீபா ஜானஸ் -

1971இல் நடைபெற்ற JVPயின் கிளர்ச்சியின்போது JVPயினரும் அப்பாவிச் சிங்கள இளைஞர், யுவதிகளுமாக 25,000ற்கு மேற்பட்டோர் படைத்தரப்பால் கண்முடித்தனமாகக் கொலைசெய்யப்பட்டனர். பின்னர் 1989ஆம் ஆண்டு மீண்டும் JVP கிளர்ச்சியை ஆரம்பித்தபோது சிறிலங்காப் படையின ரும் JVP யினருமாக 65,000ற்கும் மேற்பட்ட தம்பினத்தவரையே படுகொலை செய்தனர். இன்னும் குரியகந்த புதைகுழி போன்ற பல புதைகுழிகளில் இருந்தும் இவர்களால் கொல்லப்பட்டவர் களின் எலும்புக்கூடுகளும் எச்சங்களும் எழலாம்.

இன்று சிறிலங்காவில் 28ற்கு மேற்பட்ட பாதாள (தொடர்ச்சி 14ம் பக்கம்)

ஐக்கிய நாடுகள் தாபனம் (United Nations) இன்று உலகளாவிய ரீதியில் பல்வேறுபட்ட பொறுப்புமிக்க பணிகளை ஆற்றி வருவது நாம் அறிந்ததே. இவற்றுள் ஐ.நாவின் “அமைதியும் பாதுகாப்பும்” (Peace and security) என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் அமைந்த அமைதிக்காப்புப் பணி (Peace keeping Mission) சிறப்பிடம் பெறும் ஒன்றாக கருதப்படுகின்றது. 1948ஆம் ஆண்டுமுதல் ஐ.நா பல்வேறு நாடுகளிலும் அமைதிக்காப்புப் பணியை மேற்கொண்டு வந்துள்ளது.

இவ்வகையில் தற்போது கெய்றி (Haiti) நாட்டிலும் ஐ.நா தனது பணியை ஆரம்பித்துள்ளது. “கெய்றியில் ஐ.நா வின் உறுதிப்படுத்தும் நடவடிக்கை” (UN Stabilization Mission in Haiti) எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ள இந்தவடிக்கையில் பங்குகொள்ளவேண்டி ஐ.நாவினால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பன்னாட்டு இடைக்காலப் படையினர் (Multi-nations Interim Force – MIF) கெய்றியினை சென்றடைந்த வண்ணம் உள்ளனர்.

இது ஐ.நாவின் வழமையானதொரு நடவடிக்கையாக, நடைமுறையாக கொள்ளப்படுகின்ற போதிலும் இப் பன்னாட்டுப் படையில் சிறிலங்காப் படைத்தரப்பும் பங்குகொள்ளும் செய்தியை ஒரு சாதாரண விடயமாக கருதிவிட முடியாது. ஒரு அமைதிப்பணியில் ஈடுபடத்தக்க எவ்வகைக் குறைந்தபட்ச

தேசவிடுதலைப் போராட்டங்களில் ஓடுக்குகின்ற அரசுகள் ஓடுக்கப்படும் மக்களின் போராட்டங்களை நசுக்குவதற்கு பல்வேறு தந்திரோபாயங்களை மேற்கொள்வதுண்டு. அவற்றில் பிரதானமானதுதான் நிலப்பறிப்பு என்கின்ற குடியேற்ற நடவடிக்கைகள்.

தேசவிடுதலைப் போராட்ட வெற்றிக்கு போராடும் தேசத்தின் நிலரீதியான

எமது தமிழீழப் போராட்டத்திலும் போராட்டத்தினை நசுக்குவதற்கு சிறிலங்கா அரசாங்கம் குடியேற்றங்களைப் பெரும் கருவியாக பயன்படுத்தியது. இது வியத்தலில் நீண்டகால இலக்கின் அடிப்படையில் தல்லியமாகத் திட்டமிட்டே நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

தென் தமிழீழத்தின் தெற்குப் பகுதி

அனைத்துவகைக் குடியேற்றங்களையும் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் நாம் காணலாம். அதேவேளை முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் எல்லைப் பகுதிகளிலும் காணலாம்.

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டமிட்ட விவசாயக் குடியேற்றங்களில் கந்தளாய்த்திட்டம், அல்லைத் திட்டம், மொறவேவாத் திட்டம், பதவியாத்

வைத்தியமனைகள், தபால் நிலையங்கள் சந்தைகள் என அடிப்படை வசதிகளும் உடனடியாக வழங்கப்பட்டன. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அதுவது அவர்கள் தமது சொந்தக்காலில் நிற்கும்வரையுடனான உதவித் தொகைகளும் வழங்கப்பட்டிருந்தன.

இவ்வாறு அதிக வசதிகளுக்கான

புறிக் கப்பட்ட தமிழர் நிலம்:

தொடர்ச்சி மிகமிக அவசியமான ஒன்று. போராட்டங்களுக்கான உயிரியல், பொருளியல் வளங்களை நகர்த்தவும் தேசத்தில் வாயும் மக்களோடு போராட்ட அமைப்புக்கள் உயிர்ப்பாண தொடர்புகளை வைத்திருப்பதற்கும் தேசத்து மக்களிடையே ஐக்கியத்தைப் பேணுவதற்கும் இந்த நிலத்தொடர்ச்சியின் பாதுகாப்பு மிக அவசியமானதாகும்.

ஆனால் மறுபக்கத்தில் தேசவிடுதலைப் போராட்டத்தினை ஓடுக்கும் அரசுகள் போராட்டத்தினை ஓடுக்குவதற்கு பிரதான கருவியாக நிலத்தொடர்ச்சியை சிதைக்கும் குடியேற்றங்களையே பயன்படுத்துவதுண்டு.

போராட்ட சக்திகள் நகரும் பாதைகளை அடைப்பதோடு, போராடும் மக்கள் தங்களுக்கிடையே தொடர்புகளை மேற்கொள்வதற்கும்

யில் கல்லோயாத்திட்டம் என்ற பெயரில் முதலாவது குடியேற்றம் உருவாக்கப்பட்டது. ஆனாலும் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தினை திட்டமிட்டு சிதைக்கும் வகையில் உருவாக்கப்பட்ட குடியேற்றங்கள் திருக்கோணமலைக் குடியேற்றங்கள்தான்.

திருக்கோணமலை மாவட்டம் வடதமிழீழத்தையும், தென் தமிழீழத்தையும் இணைக்கும் மையமாக இருப்பதும், சர்வதேச புலிசார் அரசியல் வியத்தினைப் பொறுத்த வரை தேசத்தின் நிலையின் இருப்பதும்தான் இதற்குக் காரணம்.

இக்குடியேற்றங்கள் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தையும், முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தையும் பிரிக்கும் வகையிலும், அதேவேளை திருக்கோணமலை மாவட்டத்தையும் மட்டும்

திட்டம் என்பன முக்கியமானவையாகும். இத்திட்டங்களில் குடியேற்றுவதற்காக தென் இலங்கையில் இருந்து சிங்கள மக்கள் கொண்டுவரப்பட்டனர். இதற்கான விண்ணப்ப கோரலின்போது தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் அதிகளவிற்கு விண்ணப்பம் கோரப்படவில்லை. ஏனைய தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் ஒருங்கிணைக்க திருக்கோணமலைத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்கு கூட முன்னுரிமை கொடுக்கப்படவில்லை. உதாரணமாக கந்தளாய் குடியேற்றத் திட்டத்திற்கு ஆக்களைத் சேர்க்கும்போது திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் மூன்று உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவினாடாக மட்டும் கோரப்பட்டனர். ஆனால் சிங்களப் பிரதேசங்களில் அனைத்து மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளினூடாகவும் கோரப்பட்டனர். தமிழகக் கட்சி வளர்ச்சியடைந்த பின்னரம்கூட காத்திரமான நடவடிக்கைகள் எடுக்காமையதான் மிகவும் கவலைக்குரியது. தமிழகக் கட்சியின் அரசியல் வலுவான நிலையில் இருந்த ஐம்பதுகளின் நடுப்பகுதியிலும் அறுபதுகளின் ஆரம்பத்திலும் திருமலை மாவட்டத்தின் திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள் அதிக வளர்ச்சிகண்டிருந்தன.

உத்தரவாதம் வழங்கப்பட்டிருந்தபோதும் அதிகளவிலான மக்கள் ஆரம்பத்தில் குடியேறுவதில் அக்கறை காட்டவில்லை. மேலும் வசதிகளை அதிகரித்து பெளத்த மதகுருமார்களும், களத்தில் இறக்கிவிடப்பட்ட பின்னரே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மக்கள் குடியேறத் தொடங்கினர். அதேவேளை திட்டமிட்ட விவசாயக் குடியேற்றங்களோடு இணைத்து மேற்கொள்ளப்பட்ட சட்டவிரோத விவசாயக் குடியேற்றத் திட்டங்களும் இரு குடியேற்றத் திட்ட வகைகளையும் பாதுகாப்பதற்கு உதவியிருந்தன. மக்கள் தங்கள் உறவினர்களோடு கூட்டம் கூட்டமாக குடியேறுவதற்கு சட்டவிரோத விவசாயக் குடியேற்றங்கள் பெரிதும் துணைபுரிந்தன.

போராட்ட சக்திகள் நகரும் பாதைகளை அடைப்பதோடு, போராடும் மக்கள் தங்களுக்கிடையே தொடர்புகளை மேற்கொள்வதற்கும் மெதிரொளிவுத்தினை வழிவகைகளையும் சீக்கிரமேயுடையவர்கள் மூலம் சிங்களம் அரசியல் பரிமாற்றங்கள் சமூக சாரிந்தவர்களை அபிவிருத்திசெய்வதில் முடியுமென்று உறுதிப்படுத்தி கொடுக்கப்பட்டன. அதேபோல அபிவிருத்திசெய்வதில் முடியுமென்று உறுதிப்படுத்தி கொடுக்கப்பட்டன. அதேபோல அபிவிருத்திசெய்வதில் முடியுமென்று உறுதிப்படுத்தி கொடுக்கப்பட்டன.

கான வழிவகைகளையும் இக்குடியேற்றங்கள் மூலம் இல்லாமல் செய்யப்பார்க்கின்றன. அத்தோடு ஓடுக்கும் சமூகம் சார்ந்த மக்களை அப்பிரதேசங்களில் குடியேற்றுவதன் மூலம் ஓடுக்கும் இராணுவத்தின் முகாம்களுக்கு ஒரு சமூகப் பாதுகாப்பினையும் வழங்குகின்றன. ஓடுக்கும் சமூகங்களிலிருந்து குடியேற்றுவதற்கு அச்சமூகத்தின் சாதாரண பிரதேசங்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் பின்னாடிப்படுத்துண்டு. அக்கட்டங்களில் ஓடுக்கும் சமூகங்களில் உள்ள கிரிமினல் குற்றவாளிகளையே ஓடுக்கும் அரசுகள் பயன்படுத்துகின்றன.

களப்பு மாவட்டத்தையும் பிரிக்கும் வகையிலும் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தினை விடமேலான வளைத்து உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

குடியேற்றங்களை மேற்கொள்ளும் போது ஒரேமாதிரியான குடியேற்ற முறைகளை பின்பற்றவில்லை. மாறாக பல்வேறு வகையிலான குடியேற்ற முறைகளும் அதாவது எந்தெந்த வகைக் குடியேற்றங்களையெல்லாம் அமைக்க முடியுமோ அவற்றையெல்லாம் அமைக்கும் வகையில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. முறைசார்ந்த, முறைசாராத அணுகுமுறைகள் எல்லாம் பின்பற்றப்பட்டன. முறைசார்ந்த அணுகுமுறைகளில் அரசும், அரச இயந்திரங்களும் நேரடியாக பங்குபற்றின. முறைசாராத குடியேற்றங்களில் பொளத்தமத நிறுவனங்கள் முன்னணியில் நின்றன. அரச இயந்திரம் அதற்கு பாதுகாப்புகளை வழங்கியது. இப்பாதுகாப்புகளுக்கு அரசியல்வாதிகள் கவசமாக நின்றனர்.

முறைசார்ந்த, முறைசாராத குடியேற்றங்கள் இரண்டையும் இணைத்துப் பார்க்கின்ற போது குடியேற்ற மாதிரிகளாக திட்டமிட்ட விவசாயக் குடியேற்றம், சட்டவிரோத விவசாயக் குடியேற்றம், மீனவர் குடியேற்றம், கைத்தொழிற் குடியேற்றம், விவாபாரக் குடியேற்றம், புனிதப் பிரதேசக் குடியேற்றம், முப்படைப் பண்ணைகளுக்கான குடியேற்றம் என்பவற்றை நாம் அடையாளம் காணலாம். இந்த மாதிரியான

சிங்களப் பகுதிகளிலிருந்து திருமலையில் குடியேறிய குடியேற்றவாசிகளுக்கு அரச வசதிகள் புரணமாக வழங்கப்பட்டன. அவர்களுக்கு வீட்டு நிலம், வயல் நிலம் என இரு வகையிலான நிலங்கள் வழங்கப்பட்டன. வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டன. தங்களுடைய சொந்தப் பிரதேசங்களிலிருந்து குடியேற்றப் பகுதிகளுக்கு உடமைகளுடன் வருவதற்கு விவசாய அமைச்சின் வாகனங்கள் மூலம் போக்குவரத்து வசதிகள் வழங்கப்பட்டன.

அதேவேளை குடியேற்றக் கிராமங்களுக்கு பாதை வசதிகள், பாடசாலைகள், பிடிப்பது நியாயமற்றது. வரலாற்றைப் பின்னோக்கி நகர்த்த முனையும் அந்த வீண்முயற்சிகளுக்கு ஒத்துழைக்க புலிகள் இயக்கம் தயாராக இல்லை. தனது தீர்வுத்திட்டத்தை புலிகள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று கூறி பரிசீலனைக்கு எதிராக ஒரு சர்வதேசப் புரப்புரையை அம்மையார் நடாத்தத் திட்டமிடுவதும் பயனளிக்கப் போவதில்லை. சிங்கள அரசுகளின் அரசியல்

முறைசார்ந்த, முறைசாராத குடியேற்றங்கள் இரண்டையும் இணைத்துப் பார்க்கின்றபோது குடியேற்ற மாதிரிகளாக திட்டமிட்ட விவசாயக் குடியேற்றம், சட்டவிரோத விவசாயக் குடியேற்றம், மீனவர் குடியேற்றம், கைத்தொழிற் குடியேற்றம், விவாபாரக் குடியேற்றம், புனிதப் பிரதேச குடியேற்றம் முப்படைப் பண்ணைகளுக்கான குடியேற்றம் என்பவற்றை நாம் அடையாளம் காணலாம்.

சட்டவிரோத குடியேற்றங்களான அமைக்கும் முறைமையும் மிக இலகுவாக இடம்பெற்றது. சிலவேளைகளில் திட்டமிட்ட விவசாயக் குடியேற்றத்திட்டங்களை விடவும் மிக விரைவாகவும் இடம்பெற்றது. இவை அதிகளவில் பெளத்த பிக்குகளின் தலைமையிலேயே இடம்பெற்றன.

- பைந்தமிழ் -

(01ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
சந்திரிகா அரசு பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் சமாதானத்தை வேசிப்போரின் வேண்டுகோளாக உள்ளது.

இந்த இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகாரசபை வரைபுமீது சர்வதேச சமூகம் அப்படிப் போக்குடையே உள்ளது. புலிகள் இயக்கத்திற்கு சர்வதேச சமூகம் வழங்கிவரும் தற்போதைய ஆதரவு

ரவு இதையே வெளிப்படுத்துகின்றது. இந்த நிலையில், புலிகள் சமர்ப்பித்துள்ள இடைக்கால வரையின் அடிப்படையில் சந்திரிகா அரசு உடனடியாக பேச்சை ஆரம்பிப்பதே சாலச் சிறந்ததாகும்.

இதைவிடுத்து, மாற்றுத் தீர்வுத் திட்டம் ஒன்றை வரைந்து அதன் அடிப்படையிலேயே பேச்சை ஆரம்பிக்க முடியும் என்று சிங்கள அரசு பிடிவாதம்

பிடிப்பது நியாயமற்றது. வரலாற்றைப் பின்னோக்கி நகர்த்த முனையும் அந்த வீண்முயற்சிகளுக்கு ஒத்துழைக்க புலிகள் இயக்கம் தயாராக இல்லை.

தனது தீர்வுத்திட்டத்தை புலிகள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று கூறி பரிசீலனைக்கு எதிராக ஒரு சர்வதேசப் புரப்புரையை அம்மையார் நடாத்தத் திட்டமிடுவதும் பயனளிக்கப் போவதில்லை. சிங்கள அரசுகளின் அரசியல்

சுத்துக்களை இனியும் தலையாட்டிய வாயு பார்த்து - இரிசிக்க சர்வதேச சமூகம் தயாராக இருக்கமாட்டாது என்று தமிழ்மக்கள் நம்புகின்றனர்.

சந்திரிகா அரசை நோக்கிப் புலிகள் இயக்கம் விடுக்கும் அமைப்பு இதுதான். "இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகாரசபை வரையின் அடிப்படையில் பேச்சுக்களை மீளத் தொடங்குவதற்கு துணிகரமான நடவடிக்கை - உறுதியுடன் முன்னெடுக்கவேண்டும்" என்பதுதான்.

கடற்கரை மணல் கடடிய வீட்டுக்கு வாணம் பூசாதே

கனவிற கரைந்து ஆடைகலைவதும் அறியாமல் வாய்நீர் வடித்தது போதும். குடை, கொடி, ஆலவட்டப் பவனியில் தோளில் உத்தரியச் சால்வை துலங்க உலாப்போனதும் போதும். வெண்புறா நினைவில் மனமும் வெள்ளைக்காரர் வருகையில் சனமும் முட்டி மூச்சுத் திணறுகிறது. ஏ 9 தெருவில் சமாதானப் பதாகை தாங்கிய உறவுப்பால ஊர்வலம் போதும். 'சிங்களச் சோதரருக்கு' விடுதலை பற்றி விளக்க நடத்திய பட்டிமன்றங்களும் போதும். புஷ்பக விமானப் பறப்பும் கண்டவனுக்கெல்லாம் கம்பளம் விரிக்கும் சேவகமும் போதும். போதுமாய் போதும். இந்தா வருகிறது கல்லறைத் திருநாள் கார்த்திகைப் பெருநாள். கடந்த வருடங்களுள் விளக்கேற்றப்போனோம். குழியிலிருந்து வெளியேறிவந்து செல்வங்கள் எம்மை ஆரத்தமுவிப்போது கூனிக்குறுகியல்லவா நின்றோம்? ஏதேதோ சொல்லிச் சமாளித்துத் திரும்பினோம். இம்முறை எந்த முகத்துடன் போவது? சமாதானத்துக்காகக் காத்திருக்கிறோமெனச் சொல்வது சாத்தியமாகுமா? காறியல்லவா துப்புவர் எம் முகத்தில்? "எங்களை விளம்பரப்பொருளாக்கி விடுதலையை விற்பனையா செய்கின்றீர்" என எழுந்து கேட்பார்களே என்ன பதிலுண்டு எங்களிடம்? அற்புதங்களை ஆழக்குழியிட்டு மூடிவிட்டு கற்பனைக்கு மாலையிட்டுக் களிக்கிறோம். இம்முறை துயிலுமில்ல வாசல் திறக்கும் போதே என்ன கொண்டுவந்தீர் எனக் கேட்டால் பதிலேதும் உண்டா எம்மிடம்? சம்பூ கொணர்ந்தோம், சவர்க்காரம் கொணர்ந்தோம், சீமெந்தும், முறுக்குக் கம்பியும், செல்போனும் கொணர்ந்தோம் என்று சொல்லமுடியுமா அவர்களுக்கு? எந்த முகத்தோடு இம்முறை துயிலுமில்லம் செல்வது? இராசத்திரங்கள் இருப்பவர்களுக்கேயன்றி இறந்துபோனவர்களுக்கல்ல.

வியாசன்

தாகம் சுமந்து கனவுகளுக்கு வடிவம் வரைந்துவிட்டு கல்லறைக்குள்ளே கிடப்பவர் முன்னே பொய்சொல்லுவதே பெரிய துரோகம். வேண்டாமாய்யா இந்த வதை. முகிலுக்குள்ளே முகங்கொண்டலவியது போதும் இனியாயினும் நிலத்தில் இறங்குவோம். காலநீட்சி வேண்டுமெனில் காத்திருக்கலாம். அது குற்றமும் அல்ல. மாயக்கண்ணாடி முன்னே மயங்குவதுதான் மன்னிக்க முடியாதது. கடற்கரை மணலில் கடடிய வீட்டுக்கு வாணம் பூசும் கிறுக்கரானோமா நாம்? காற்றிலேற்றும் பட்டத்தின் வாலில் கருங்கக் கட்டும் அறிவிலியரானோமா நாம்? உலகம் வலியனின் கையிற்றான் சுழல்கிறது. கேட்க நாதியற்றுக் கிடக்கிறது நீதி. இடையில் வந்த அதலபாதாளம் நிர்வி விடுதலைத் தேர் நகர்த்த வேண்டும். காயநகர்த்தியபடி எம் தலைமகன். களங்களை உற்றுப்பார்த்தபடி எங்கள் தளபதிகள். இடைவெளிக்குள் நுழைந்து வெளியேறும் வித்தையை தெரிந்து வைத்திருப்பவனே சேனாதிபதி. புயலெதுவும் புடுங்கமுடியாத புளியமரமல்லவா? சிரித்தபடி தேதி கணக்கிட்டிருக்கும். முதுகில் விடுதலைச் சிறகு முளைத்தவர்களுக்கு பலவழிகள் கிடையாது. ஒற்றைவழியே அவர்களுக்கு உண்டு அது ஆகாயம். சுகன வெளியெங்கும் கைகளை விரித்தபடி பறப்பர். ஈழத்தமிழன் விடுதலைக் குருவியடா. வாயிற் சுதந்திரப் பாடலைப் பாடியபடிதான் புலம்பெயர்ந்த தேசத்திலும் இருப்பான். மாயக் கனவுகளிலிருந்து கொஞ்சம் விடுபடுவானாயின் இவனே மலையென்றாவான் எவரும் எடுத்தசைக்க முடியாதபடி. எம்மண்ணில் கார்த்திகை மாதம் வருவது கண்ணீர்விட அல்ல. பூவொன்று பிடுங்கி வைப்பது நாங்கள் உயிர் பிடுங்கியும் வைப்போமென உறுதி சொல்ல. நெய்விளக்கேற்றுவது உள்ளே நெருப்பேற்றி வைத்துள்ளோம் என உறவுகளுக்குக் காட்ட. கார்த்திகை 26

புதிய உயிரொன்று தலைமையேற்கப் பிறந்தநாள். கார்த்திகை 27 அதிக விலைகொடுக்க வேண்டுமெனச் சொல்லி அச்சாரம் கொடுத்த நாள். இரு நாட்களும் அருகென்றானது தற்செயலான சம்பவங்களல்ல. காலமளித்த தீர்ப்பு. கடவுள் எழுதிய காப்பு. நடந்துவந்த பாதையில் ஒரு நாற்சந்தியில் நிற்கிறோம். நேர்வழி நடந்தால் விடுதலை. மறுவழி போனால் சலுகைகள். இன்னொருவழியிலும் போகலாம் அதில் உலகநாடுகள் வலைவிரித்து வைத்துள்ளன. உயிருறுஞ்சிவிட்டு இறுதியில் தகனம் செய்யும். நாலாவது வழியிலும் போகமுடியும். நீந்திக் கடக்கக்கூடிய தூரத்திற்றான் மறுமுனை. சாம்பார், ரசம், மசாலப்பொடியுடன் சாப்பாடும் கிட்டும். தர்மப் பொறிபோலக்காட்டி வளைத்துப்பிடித்து பின்னர் சாக்காட்டும். என்ன செய்யும் உத்தேசம் உனக்கு? கார்த்திகை 27க்கு முன்னர் ஒரு முடிவெடுத்தபடி கல்லறைக்குப் போ. சும்மா விளக்கேற்றி வரலாம் என்று போனால் "குழிப்பிள்ளை" களின் கேள்விக்குப் பதிலின்றித் தவிப்பாய். 'எங்கள் சாவுக்கு அர்த்தமுண்டா? எங்கள் கனவுக்கு வடிவம் வருமா? எங்கள் காத்திருப்புக்குப் பதில் கிட்டமா? துயிலும்மில்லம் அதிரக்கேட்கும் பிள்ளைகளின் பேரொலி. நெஞ்சு பிளக்க, மூச்சுத்திணை, விழிசோர, மொழிசோர நிற்பாய். கார்த்திகை 27க்கு முன்னர் முடிவெடு போர்த்தொழில் வீரரான வடிவெடு.

